

Nepředchází

US25025123

Potvrzení o doručení dokumentu

Organizace: Ústavní soud

ÚSTAVNÍ SOUD	
Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	17-04-2025 1
1+1+POK-DEM Krát Přílohy: 6	
Vyřizuje:	

Základní údaje

Číslo podání: US CKDP 0005880/25

Odesílatel

Věc: Návrh Ústavnímu soudu na zrušení OZV obce Cebiv č. 2/2023

Doručeno: 17. 4. 2025 16:07:00

K Rukám:

ID zprávy:

Do vlastních rukou:

Email/DS:

Spisová značka:

SP. Zn. Odesílatele:

Seznam validací

Výsledek	Soubor	Subjekt certifikátu	Vystavitel
Příloha je validní	zprava_1511442606_prijata.pdf		
Příloha je validní	Příloha č. 18 - Územní plán obce Cebiv - hlavní výkres.pdf		
Neobsahuje žádné podpisy	zprava_1511442606_prijata.pdf		
Příloha je validní	Příloha č. 22 - Návrh změny územního plánu obce Cebiv z listopadu 2022 - hlavní výkres.pdf		
Podpis je platný	Příloha č. 22 - Návrh změny územního plánu obce Cebiv z listopadu 2022 - hlavní výkres.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 24 - Výpis z obchodního rejstříku ke společnosti Farma Cebiv s.r.o..pdf		
Podpis je platný	Příloha č. 18 - Územní plán obce Cebiv - hlavní výkres.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Podpis je platný	Příloha č. 24 - Výpis z obchodního rejstříku ke společnosti Farma Cebiv s.r.o..pdf	SERIALNUMBER=S24200, CN=Krajský soud v Plzni, O=Krajský soud v Plzni, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00215694, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Podpis je platný	Příloha č. 24 - Výpis z obchodního rejstříku ke společnosti Farma Cebiv s.r.o..pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 14 - Doplnění podrobnějšího		

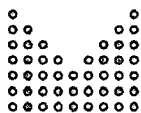
	odůvodnění rozkladu obce Cebiv.pdf		
Příloha je validní	Příloha č. 21 - Zpráva o uplatňování územního plánu obce Cebiv z listopadu 2021.pdf		
Podpis je platný	Příloha č. 14 - Doplnění podrobnějšího odůvodnění rozkladu obce Cebiv.pdf	O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, OU=Praha, C=CZ, CN=MVCR - pečeti spisové služby	C=CZ, OID.2.5.4.97=NTRCZ-72054506, O=Správa základních registrů, CN=NCA SubCA1/RSA 05/2022
Podpis je platný	Příloha č. 14 - Doplnění podrobnějšího odůvodnění rozkladu obce Cebiv.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 16 - Zveřejněná informace o zasedání Zastupitelstva obce Cebiv dne 3. 7. 2023.pdf		
Podpis je platný	Příloha č. 16 - Zveřejněná informace o zasedání Zastupitelstva obce Cebiv dne 3. 7. 2023.pdf	O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, OU=Praha, C=CZ, CN=MVCR - pečeti spisové služby	C=CZ, OID.2.5.4.97=NTRCZ-72054506, O=Správa základních registrů, CN=NCA SubCA1/RSA 05/2022
Podpis je platný	Příloha č. 16 - Zveřejněná informace o zasedání Zastupitelstva obce Cebiv dne 3. 7. 2023.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Podpis je platný	Příloha č. 21 - Zpráva o uplatňování územního plánu obce Cebiv z listopadu 2021.pdf	T=referent stavebního úřadu, SERIALNUMBER=P251632, G=Jana, SN=Kopetová, CN=Bc. Jana Kopetová, OU=49920, OU=Městský úřad Stříbro, O=Město Stříbro, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00260177, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Podpis je platný	Příloha č. 21 - Zpráva o uplatňování územního plánu obce Cebiv z listopadu 2021.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 19 - Územní plán obce Cebiv - textová část.pdf	Netisknuto, uloženo v elektronické podobě. <i>obsahuje 157 kb. 17</i>	
Příloha je validní	Příloha č. 23 - Návrh změny územního plánu obce Cebiv z listopadu 2022 - textová část.pdf	Netisknuto, uloženo v elektronické podobě. <i>obsahuje 137 kb. 17</i>	
Podpis je platný	Příloha č. 19 - Územní plán obce Cebiv - textová část.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Podpis je platný	Příloha č. 23 - Návrh změny územního plánu obce Cebiv z listopadu 2022 - textová část.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 6 - Vyžádání doplňujících vysvětlení k důvodům a		

	okolnostem přijetí OZV ze dne 1. 2. 2024.pdf		
Příloha je validní	Příloha č. 15 - Rozhodnutí ministra vnitra o zamítnutí rozkladu ze dne 2. 4. 2025.pdf		
Podpis je platný	Příloha č. 15 - Rozhodnutí ministra vnitra o zamítnutí rozkladu ze dne 2. 4. 2025.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Podpis je platný	Příloha č. 6 - Vyžádání doplňujících vysvětlení k důvodům a okolnostem přijetí OZV ze dne 1. 2. 2024.pdf	SERIALNUMBER=P707691, G=Jakub, SN=Joklík, CN=Mgr. Jakub Joklík, OU=695550, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Podpis je platný	Příloha č. 6 - Vyžádání doplňujících vysvětlení k důvodům a okolnostem přijetí OZV ze dne 1. 2. 2024.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 8 - Výzva ke zjednání nápravy OZV ze dne 22. 7. 2024.pdf		
Příloha je validní	Příloha č. 17 - Zápis z 5. zasedání Zastupitelstva obce Cebiv v roce 2023 konaného 3. 7. 2023.pdf		
Podpis je platný	Příloha č. 8 - Výzva ke zjednání nápravy OZV ze dne 22. 7. 2024.pdf	SERIALNUMBER=P458150, G=Miroslav, SN=Veselý, CN=Ing. Bc. Miroslav Veselý, OU=676189, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Podpis je platný	Příloha č. 8 - Výzva ke zjednání nápravy OZV ze dne 22. 7. 2024.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 10 - Oznámení obce Cebiv o neschválení zrušení OZV.pdf		
Podpis je platný	Příloha č. 17 - Zápis z 5. zasedání Zastupitelstva obce Cebiv v roce 2023 konaného 3. 7. 2023.pdf	O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, OU=Praha, C=CZ, CN=MVCR - pečť spisové služby	C=CZ, OID.2.5.4.97=NTRCZ-72054506, O=Správa základních registrů, CN=NCA SubCA1/RSA 05/2022
Podpis je platný	Příloha č. 17 - Zápis z 5. zasedání Zastupitelstva obce Cebiv v roce 2023 konaného 3. 7. 2023.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 20 - Zpráva o uplatňování územního plánu obce Cebiv z února 2016.pdf		

Podpis je platný	Příloha č. 10 - Oznámení obce Cebiv o neschválení zrušení OZV.pdf	O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, OU=Praha, C=CZ, CN=MVCR - pečeti spisové služby	C=CZ, OID.2.5.4.97=NTRCZ-72054506, O=Správa základních registrů, CN=NCA SubCA1/RSA 05/2022
Podpis je platný	Příloha č. 10 - Oznámení obce Cebiv o neschválení zrušení OZV.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 12 - Doručenka k rozhodnutí o pozastavení účinnosti OZV.pdf		
Podpis je platný	Příloha č. 20 - Zpráva o uplatňování územního plánu obce Cebiv z února 2016.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 7 - Vyjádření obce Cebiv ze dne 13. 2. 2024.pdf		
Podpis je platný	Příloha č. 12 - Doručenka k rozhodnutí o pozastavení účinnosti OZV.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Návrh ÚS na zrušení OZV obce Cebiv.pdf		
Podpis je platný	Návrh ÚS na zrušení OZV obce Cebiv.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Podpis je platný	Příloha č. 7 - Vyjádření obce Cebiv ze dne 13. 2. 2024.pdf	O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, OU=Praha, C=CZ, CN=MVCR - pečeti spisové služby	C=CZ, OID.2.5.4.97=NTRCZ-72054506, O=Správa základních registrů, CN=NCA SubCA1/RSA 05/2022
Podpis je platný	Příloha č. 7 - Vyjádření obce Cebiv ze dne 13. 2. 2024.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 2 - Obecně závazná vyhláška obce Cebiv č. 2-2023.pdf		
Příloha je validní	Příloha č. 9 - Doručenka k výzvě ke zjednání nápravy.pdf		
Podpis je platný	Příloha č. 2 - Obecně závazná vyhláška obce Cebiv č. 2-2023.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 4 - Vyžádání podkladů od obce Cebiv za účelem zjištění důvodů předmětné regulace 13. 11. 2023.pdf		

Podpis je platný	Příloha č. 9 - Doručenska k výzvě ke zjednání nápravy.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 11 - Rozhodnutí MV o pozastavení účinnosti OZV ze dne 10. 12. 2024.pdf		
Podpis je platný	Příloha č. 4 - Vyžádání podkladů od obce Cebiv za účelem zjištění důvodů předmětné regulace 13. 11. 2023.pdf	SERIALNUMBER=P707691, G=Jakub, SN=Joklík, CN=Mgr. Jakub Joklík, OU=695550, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Podpis je platný	Příloha č. 4 - Vyžádání podkladů od obce Cebiv za účelem zjištění důvodů předmětné regulace 13. 11. 2023.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Podpis je platný	Příloha č. 11 - Rozhodnutí MV o pozastavení účinnosti OZV ze dne 10. 12. 2024.pdf	SERIALNUMBER=P458150, G=Miroslav, SN=Veselý, CN=Ing. Bc. Miroslav Veselý, OU=676189, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Podpis je platný	Příloha č. 11 - Rozhodnutí MV o pozastavení účinnosti OZV ze dne 10. 12. 2024.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 13 - Rozklad obce Cebiv proti rozhodnutí Ministerstva vnitra o pozastavení účinnosti OZV.pdf		
Podpis je platný	Příloha č. 13 - Rozklad obce Cebiv proti rozhodnutí Ministerstva vnitra o pozastavení účinnosti OZV.pdf	O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, OU=Praha, C=CZ, CN=MVCR - pečť spisové služby	C=CZ, OID.2.5.4.97=NTRCZ-72054506, O=Správa základních registrů, CN=NCA SubCA1/RSA 05/2022
Podpis je platný	Příloha č. 13 - Rozklad obce Cebiv proti rozhodnutí Ministerstva vnitra o pozastavení účinnosti OZV.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 1 - Pověření ŘO.pdf		
Podpis je platný	Příloha č. 1 - Pověření ŘO.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ

Podpis je platný	Příloha č. 1 - Pověření ŘO.pdf	SERIALNUMBER=P458150, G=Miroslav, SN=Veselý, CN=Ing. Bc. Miroslav Veselý, OU=676189, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 3 - Informace (metadata) ze Sbírky právních předpisů k OZV.pdf		
Podpis je platný	Příloha č. 3 - Informace (metadata) ze Sbírky právních předpisů k OZV.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	Příloha č. 5 - Vyjádření obce Cebiv ze dne 15. 12. 2023.pdf		
Podpis je platný	Příloha č. 5 - Vyjádření obce Cebiv ze dne 15. 12. 2023.pdf	T=starostka, SERIALNUMBER=P118313, G=Pavčina, SN=Jonášová, CN=Pavčina Jonášová, OU=3, OU=starostka, O=Obec Cebiv, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00259748, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Podpis je platný	Příloha č. 5 - Vyjádření obce Cebiv ze dne 15. 12. 2023.pdf	SERIALNUMBER=P254191, G=Vít, SN=Rakušan, CN=Mgr. Bc. Vít Rakušan, OU=723125, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV- 47843-37/ODK-2023

Ústavní soud
Joštova 8
660 83 Brno 2

ÚSTAVNÍ SOUD	
Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	17 -04- 2025 1
____krát Přílohy:____	
Vyřizuje:	

Praha 17. dubna 2025

Přílohy: 24

Nepředchází

Navrhovatel: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, příslušné k podání návrhu podle § 64 odst. 2 písm. g) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 123 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

adresa pro doručování: náměstí Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Účastník řízení: Obec Cebiv, IČO: 00259748, se sídlem Cebiv 64, 349 51 Cebiv

N á v r h

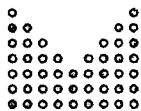
na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Cebiv č. 2/2023, o chovu a držení hospodářských zvířat na území obce Cebiv

Struktura odůvodnění návrhu

[1] S ohledem na rozsah odůvodnění tohoto návrhu považuje Ministerstvo vnitra pro zvýšení přehlednosti za nutné úvodem předestřít jeho strukturu. Odůvodnění je rozčleněno do **sedmi na sebe navazujících částí**.

[2] **Část I.** je věnována stručné charakteristice věci a vymezení obsahu obecně závazné vyhlášky obce Cebiv č. 2/2023, o chovu a držení hospodářských zvířat na území obce Cebiv (dále také jen „**OZV**“).

[3] **Část II.** je věnována rekapitulaci procesního postupu Ministerstva vnitra podle § 123 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „**zákon o obcích**“), který předcházел podání tohoto návrhu, a jehož dodržení je závazné pro to, aby byl návrh věcně projednatelný, resp. byl přípustný (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 12. července 2007, sp. zn. Pl. ÚS 37/06, část IV.).

[4] **Část III.** je věnována rekapitulaci vyjádření obce Cebiv k důvodům přijetí regulace obsažené v OZV a okolnostem jejího přijetí.

[5] **Část IV.** je věnována skutkovým zjištěním vyplývajícím z podkladů shromážděných Ministerstvem vnitra.

[6] Nejrozsáhlejší **část V.** je věnována vlastnímu právnímu hodnocení věci. Tato část je dále členěna ve struktuře odpovídající jednotlivým čtyřem krokům testu posuzování zákonnosti obecně závazných vyhlášek, který definoval Ústavní soud v rámci své rozhodovací činnosti.

[7] **Část VI.** se věnuje vypořádání námitek, které obec Cebiv uplatnila ve vztahu k Ministerstvem vnitra provedenému právnímu hodnocení věci v řízení o rozkladu.

[8] **Část VII.** je věnována závěrečnému shrnutí a petitu.

I. Obsah OZV a stručná charakteristika věci

[9] Obec Cebiv vydala OZV, jejímž obsahem má být úprava „chovu a držení hospodářských zvířat“ na území této obce. Obsah OZV je následující:

„Zastupitelstvo obce Cebiv se na svém zasedání dne 3. 7. 2023 usneslo z důvodů zachování klidného, bezpečného a pohodového bydlení v obci jakož i kvality životního prostředí vydat podle § 10 a § 35 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (dále „zákon o obcích“), pod usnesením č. 5/B9/2023 tuto obecně závaznou vyhlášku.

Čl. 1

Úvodní ustanovení

Na území katastru obce Cebiv a katastru místní části Bezemín lze chovat hospodářská zvířata za předpokladu, že jejich chov nebude negativně zasahovat do kvality životního prostředí a pohodového bydlení v obci.

Čl. 2

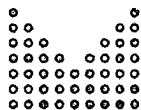
Definice pojmů

- 1) *Chovatelem, nebo držitelem zvířat je ten, kdo třeba jen přechodně zvířata chová, nebo o ně pečuje.*
- 2) *Vyhláška je závazná pro chovatele, držitele těchto následujících druhů zvířat:*
 - a) *velká a střední hospodářská zvířata – skot, koně, ovce, kozy, prasata, běžci apod.*
 - b) *malá a drobná hospodářská zvířata – hrabavá a vodní drůbež (slepice, krůty, kachny a husy), holubi a králíci.*
 - c) *kožešinová zvířata – norci, lišky, pesci, nutrie apod.*

Čl. 3

Podmínky chovu

- 1) *Chovat jakékoliv zvíře je povoleno (s výjimkou, uvedenou v dalších člancích této vyhlášky), pokud chov je v souladu s ostatními předpisy a zákony ČR, neohrožuje*

čistotu a neobtěžuje obyvatele okolních bytů a domů nad míru přiměřenou poměrům. Zvíře musí být chováno v souladu s ostatními předpisy a zákony ČR.

- 2) Je zakázáno chovat zvířata uvedená v Čl. 2 odst. 2 a), b) a c) mimo prostory k tomu určené.*
- 3) Je zakázáno přinášet nebo přivádět či umožnit vstup zvířectvu dle Čl. 2 odst. 2 a) a c) do prostor, kde není dovolen jejich chov a pohyb, jako jsou dětská hřiště, pískoviště, park a další veřejná místa.*
- 4) V rodinné zástavbě a její bezprostřední blízkosti je chov zvířat povolen za předpokladu, že nedojde ke zhoršení životního prostředí, vzhledu okolí a nedojde k narušení pravidel občanského soužití.*
- 5) Chov zvířat, podle Čl. 2 odst. 2 písm. a), je v intravilánu obce Cebiv a intravilánu místní části Bezemín a ve vzdálenosti 100 m od vnější hranice intravilánu omezen počtem 20 ks. Jejich chov nesmí narušovat pohodu bydlení obyvatel obce.*
- 6) Chov zvířat, podle Čl. 2 odst. 2 b) a c), je v intravilánu obce Cebiv a intravilánu místní části Bezemín a ve vzdálenosti 100 m od vnější hranice intravilánu omezen počtem 100 ks. Jejich chov nesmí narušovat pohodu bydlení obyvatel obce.*

Čl. 4

Zvláštní ustanovení

Obecní úřad může předběžně zakázat chov zvířat, jestliže jeho chovem popř. pobytem v obci dojde ke zřejmému zásahu do pokojného stavu, zejména narušení občanského soužití a bezpečnosti (§ 5 občanského zákoníku) a ke zhoršení životního prostředí s negativními vlivy na kvalitu bydlení v obci.

Čl. 5

Sankce

Obec může za porušení této vyhlášky uložit pokutu dle § 66d zákona o obcích.

Čl. 6

Platnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti počátkem patnáctého dne po dni jejího vyhlášení.“

[10] Vlastní obsah OZV je z převážné většiny nízké legislativně-technické úrovně. OZV je ve své podstatě doslovně převzatou kopií některé z obecně závazných vyhlášek obcí, které se obdobnou materií pokoušely normovat cca před více než 20 lety. Tomu odpovídají jednak odkazy v OZV na již dávno zrušená zákonná ustanovení, ale též obsah, který svými formulacemi nápadně připomíná obecně závazné vyhlášky, jež Ústavní soud v dřívější minulosti opakovaně rušil.¹

[11] Ustanovení jsou v podstatné části OZV formulována natolik neurčitě a vágně, že to činí jejich aplikovatelnost pro adresáty zcela nepředvídatelnou. Jednotlivá ustanovení OZV pak duplicitně a plošně normují to, co již řeší celá řada

¹ Např. nález ze dne 20. října 2004, sp. zn. Pl. ÚS 17/02, v němž se Ústavní soud zabýval obecně závaznou vyhláškou obce Nezvěstice č. 1/2001, o chovu a držení zvířat na území obce.

zákonů, přičemž předmět a cíl těchto ustanovení OZV je od zákonné právní úpravy jen stěží odlišitelný.

[12] Vlastní význam jednotlivých ustanovení je v celém kontextu OZV sporný – nelze rozumně rozlišit, zda obec u toho kterého ustanovení pouze zcela nevhodně a zmatečně parafrázuje zákonnou úpravu za účelem nějakého informování o zákonných povinnostech, anebo jde o její vlastní autonomní úpravu. Jednotlivé formulace ustanovení OZV, zejména pak v kontextu s čl. 4 OZV, nasvědčují druhé variantě.

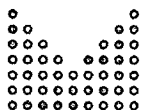
[13] Použité formulace a plošnost dané úpravy OZV v každém případě svědčí o tom, že se obec v podstatné pokouší normovat záležitosti, jež nelze označit za záležitosti „místní“, nýbrž vstupuje do prostoru zákonodárce a přijímá úpravu typickou pro zákony s celostátní působností. Tomu odpovídá mimo jiné fakt, že obec zakládá v rámci OZV pravomoc svému obecnímu úřadu stanovit „předběžný zákaz“ chovu zvířat (čl. 4 OZV) a zakládá si zvláštní pravomoc porušení OZV „pokutovat“ (čl. 5 OZV).

[14] Stěžejním jádrem sporu s obcí Cebiv je nicméně regulace obsažená v ustanoveních čl. 3 odst. 5 a 6 OZV, která stanoví kvóty (maximální možné počty) chovaných hospodářských zvířat v „intravilánu obce“ a 100 m od něj. Pro „velká a střední hospodářská zvířata“ (skot, koně, ovce, kozy, prasata, běžci apod.) je stanoven limit 20 kusů, a pro „malá a drobná hospodářská zvířata“ (hrabavá a vodní drůbež – tj. slepice, krůty, kachny a husy –, a dále holubi a králíci) je stanoven limit 100 kusů.

[15] Obec danou regulací dle svého vyjádření cílí na „průmyslové chovy“ či „velkochovy“, s tím, že za posledních 30 let došlo k útlumu, resp. úplnému zrušení všech velkochovů a celkově i zemědělského charakteru obce a obec jako taková se chce v budoucnu věnovat především „rozvoji turistického průmyslu v obci“. Obec se dle svého vyjádření přijetím OZV snaží předejít budoucím problémům a jasně deklarovat podmínky, za jakých je možné v případě, kdy to nereguluje jiný zákon, provozovat „komerční chov“ hospodářských zvířat. Obec sice k dotazu Ministerstva vnitra sdělila, že na jejím území existovaly nějaké blíže neurčené problémy s chovem hospodářských zvířat, které se však dařilo vyřešit sousedskou domluvou, tyto problémy však odmítla blíže specifikovat, natožpak je dokládat. Obec taktéž uvedla, že „regulaci obec přijala s vědomím si omezení v územním plánu a mezerách jeho výkladu“. OZV v této souvislosti obec přijala k zabránění případných budoucích škod všech vlastníků nemovitostí, ale i všech chovatelů v obci.

[16] Obec Cebiv přípustnost stanovení kvót chovaných hospodářských zvířat dovozuje z nálezu Ústavního soudu ze dne 21. října 2008, sp. zn. Pl. ÚS 46/06, který aproboval ustanovení obecně závazné vyhlášky města Mariánské Lázně zakazující chov domácích zvířat ve vnitřním lázeňského území (šlo přitom o zákaz, který byl již řadu desetiletí obsažen v platném a účinném statutu lázeňského místa Mariánské Lázně). Dle názoru Ministerstva vnitra jsou nicméně podmínky obce Cebiv nesouměřitelné s podmínkami vnitřního lázeňského území města Mariánské Lázně.

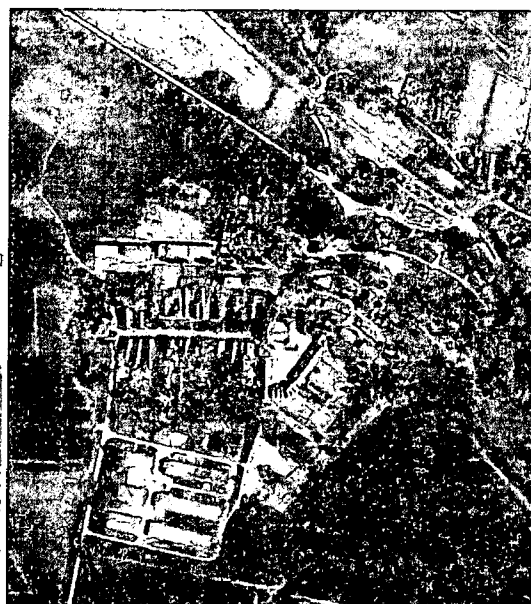
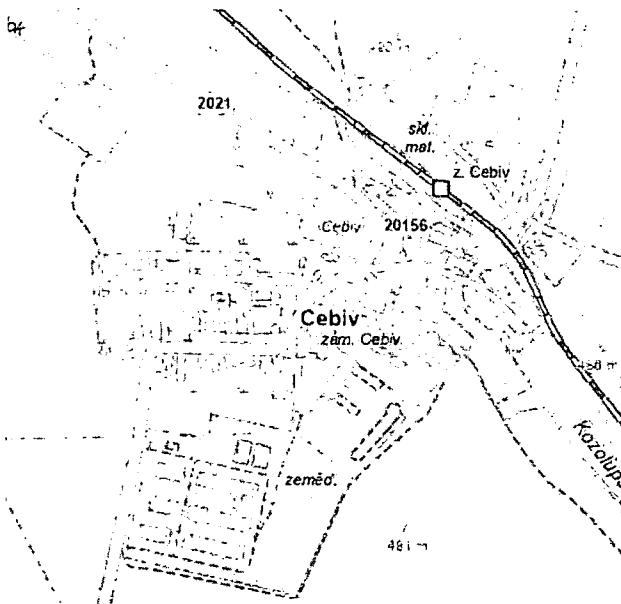
[17] Ministerstvo vnitra stojí za stanoviskem, že chov určitého počtu kusů hospodářských zvířat (včetně „velkochovu“) je zcela legální činností a sám o sobě nemůže ani narušovat veřejný pořádek [§ 10 písm. a) zákona o obcích], ani životní

prostředí či čistotu v obci [§ 10 písm. c) zákona o obcích]. Na danou činnost dopadá celá řada veřejnoprávních i soukromoprávních norem, které mají takové situaci bránit, a to včetně obecné úpravy tzv. „imisí [§ 1013 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“)]. Chov hospodářských zvířat o určitém počtu kusů, stejně jako jakákoliv obdobná výrobní či hospodářská činnost, může být nanejvýš značně vzdáleným „předpolím“ protiprávního jednání (např. místně nepřiměřených emisí zápachu či hluku), včetně narušování životního prostředí, k nimž by však za standardní situace (tj. pokud je vše činěno po právu) nemělo vůbec dojít, a jež není možné presumovat.

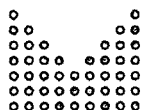
[18] Dle přesvědčení Ministerstva vnitra nelze generální klauzule § 10 písm. a) a c) zákona o obcích vykládat natolik extenzivně, že by obcím umožňovaly zakázat, a tím pádem i v rámci správního trestání kriminalizovat, jinak legální a běžné (např. podnikatelské) činnosti, které samy o sobě problematické nejsou. Na danou věc v plném rozsahu dopadají závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 13. června 2017, sp. zn. Pl. ÚS 34/15 (Varnsdorf, Litvínov).

[19] Aprobaci přijímání obdobných regulací ze strany obcí na základě extenzivního výkladu § 10 písm. a) a c) zákona o obcích považuje Ministerstvo vnitra nejen za právně nepřipustnou, ale i značně rizikovou pro fungování a předvídatelnost tržního, potažmo podnikatelského prostředí. Obcím by totiž bylo umožněno obcházet standardní zákonné nástroje, kterými mohou rozvoj svého území usměrňovat (územní a regulační plány, stavební uzávěry apod.), a prohlašovat za narušující veřejný pořádek či životní prostředí v zásadě jakoukoliv výrobní či jinou podnikatelskou činnost, s níž je spojena eventualita emisí, a to ať již jde o činnost na území obce probíhající, anebo jde o nějaký „kontroverznější“ investiční záměr (viz známý fenomén „NIMBY“²), který je však jinak zcela v souladu se všemi právními předpisy i územně plánovací dokumentací obce.

Území obce Cebiv včetně rozsáhlého areálu zemědělské výroby, zdroj geoportál RÚIAN.

² Not In My Back Yard, tedy „ne na mém dvorku“.

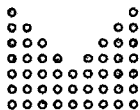
[20] K tomu je třeba uvést, že podle zjištění Ministerstva vnitra jsou v jižní části obce Cebiv situovány relativně rozsáhlé areály zemědělské výroby (v územním plánu obce Cebiv též označovány jako „areály živočišné farmy“), jež by měly pokrývat cca 15 % rozlohy zastavěného území obce. Podstatná část těchto areálů má mít dle platného územního plánu obce Cebiv z roku 2009 přípustný způsob využití např. „odchovny dobytka a drůbeže“. Zprávy o uplatňování územního plánu Cebiv z let 2016 a 2021, ani návrh změny územního plánu z listopadu 2022 s žádnou zásadnější změnou využití ploch dotčených „areálů živočišné farmy“ doposud nepočítaly.

[21] Ministerstvo vnitra v tomto kontextu proto považuje úpravu v čl. 3 odst. 5 a 6 OZV též za zřejmý projev ústavně nepřipustné **svévole** obecní samosprávy. Z pohledu Ministerstva vnitra je jen stěží představitelné a obhajitelné, aby obec jednu a tutéž činnost na vymezených plochách vrchnostensky umožnila (a dlouhodobě a neměnně předpokládala) ve svém opatření obecné povahy (územním plánu) a současně ji vrchnostensky zakázala obecně závaznou vyhláškou s odkazem na její možnou budoucí problematičnost (a ve svém důsledku ji pokutovala). Pro dosažení obcí sledovaného účelu (usměrnění rozvoje obce a útlumu či vyloučení živočišné výroby na svém území) měla obec zvolit cestu pořízení změny stávajícího územního plánu. Tuto proceduru na újmu práv dotčených osob (vlastníků nemovitých věcí určených pro zemědělskou výrobu) cestou OZV fakticky obešla.

[22] K tomu Ministerstvo vnitra poznamenává, že dle jeho zjištění byl zmiňovaný zemědělský areál dlouhodobě nevyužíván. Možnost jeho aktuálního oživení nicméně může nasvědčovat fakt, že jeho nynějším vlastníkem je obchodní společnost Farma Cebiv, s.r.o., která vznikla na podzim roku 2022, a jejímž jediným společníkem je obchodní společnost Drůbežářský závod Klatovy a. s. Samotná obec přitom v rámci svého vyjádření k obsahu OZV zmiňuje údajnou absenci smysluplné diskuze se subjekty podnikajícími v zemědělství, a to mimo jiné ke koncepci využití areálu statku, a svou nedůvěrou a obavou z budoucích aktivit, které zde budou provozovány a jejich vlivu na obec. Aniž by Ministerstvo vnitra chtělo spekulovat o motivech, které obec Cebiv vedly k přijetí OZV, je nepochybné, že jejím důsledkem je právě faktické znemožnění budoucího využívání zemědělského areálu ve vlastnictví obchodní společnosti Farma Cebiv, s.r.o., k živočišné výrobě, k níž je územním plánem obce (mimo jiné) dlouhodobě destinován.

II. Stručná rekapitulace postupu Ministerstva vnitra před podáním návrhu a splnění podmínek jeho přípustnosti

[23] Ministerstvo vnitra v rámci své soustavně vykonávané dozorové činnosti nad zákonností obecně závazných vyhlášek obcí kontrolou právních předpisů obce Cebiv ve Sbírce právních předpisů územních samosprávních celků a některých správních úřadů zjistilo, že jmenovaná obec dne 11. července 2023 vyhlásila obecně závaznou vyhlášku obce Cebiv č. 2/2023, o chovu a držení hospodářských zvířat na území obce Cebiv, která byla zastupitelstvem této obce vydána (schválena) dne 3. července 2023. OZV nabyla dle svého čl. 6 účinnosti počátkem patnáctého dne po dni jejího vyhlášení, tj. 26. července 2023.

Důkazy:

- *Obecně závazná vyhláška obce Cebiv č. 2/2023, o chovu a držení hospodářských zvířat na území obce Cebiv (příloha č. 2)*
- *Informace (metadata) ze Sbírky právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů k OZV (příloha č. 3)*

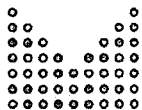
[24] V rámci předběžného právního posouzení Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že OZV vykazuje závažné nedostatky z hlediska své zákonnosti, potažmo ústavnosti, o čemž byla obec vyrozuměna v právním posouzení Ministerstva vnitra ze dne 31. srpna 2023, č. j. MV-47843-4/ODK-2023. S obcí Cebiv následně proběhlo dne 7. září 2023 osobní metodické jednání, na němž byla ze strany obce přislíbena náprava OZV. Obec Cebiv v této souvislosti Ministerstvu vnitra dne 9. října 2023 zaslala koncept obecně závazné vyhlášky, kterou měla být náprava zjednána. Z obsahu tohoto konceptu však vyplynulo, že se ve své podstatě mělo jednat o obecně závaznou vyhlášku s obdobným obsahem jako OZV, resp. touto vyhláškou měla být napravena pouze část Ministerstvem vnitra vytýkaných nezákonností.

[25] Za účelem podrobnějšího prošetření věci před uplatněním formalizovaných dozorových opatření stanovených § 123 odst. 1 zákona o obcích si Ministerstvo vnitra od obce Cebiv vyžádalo přípisem ze dne 13. listopadu 2023, č. j. MV-168719-2/ODK-2023 a č. j. MV-47843-8/ODK-2023, písemné vyjádření a podklady k regulaci obsažené v OZV, na jejímž zachování si obec zjevně trvala. Na uvedenou žádost Ministerstva vnitra obec Cebiv reagovala vyjádřením ze dne 15. prosince 2023, č. j. Cebiv/1188/23. S ohledem na obsah předmětného vyjádření a další zjištěné skutečnosti požádalo Ministerstvo vnitra obec Cebiv přípisem ze dne 1. února 2024, č. j. MV-47843-14/ODK-2023 a MV-168719-8/ODK-2023, o poskytnutí doplňujícího vysvětlení důvodů přijetí OZV a okolností jejího přijetí. Na uvedenou žádost obec Cebiv reagovala vyjádřením ze dne 13. února 2024, č. j. Cebiv/140/24.

Důkazy:

- *Vyžádání vyjádření a podkladů od obce Cebiv k regulaci obsažené v OZV ze dne 13. listopadu 2023, č. j. MV-168719-2/ODK-2023 a č. j. MV-47843-8/ODK-2023 (příloha č. 4)*
- *Vyjádření obce Cebiv ze dne 15. prosince 2023, č. j. Cebiv/1188/23 (příloha č. 5)*
- *Vyžádání - doplňujících vysvětlení k důvodům a okolnostem přijetí OZV ze dne 1. února 2024, č. j. MV-47843-14/ODK-2023 a MV-168719-8/ODK-2023 (příloha č. 6)*
- *Vyjádření obce Cebiv ze dne 13. února 2024, č. j. Cebiv/140/24 (příloha č. 7)*

[26] Po provedeném dozorovém šetření dospělo Ministerstvo vnitra z dále rozvedených důvodů k závěru, že OZV je v rozporu se zákonem, potažmo ústavním pořádkem. Ministerstvo vnitra tudíž v souladu s § 123 odst. 1 zákona o obcích adresovalo obci Cebiv **výzvu ke zjednání nápravy OZV** ze dne 22. července 2024, č. j. MV-47843-18/ODK-2023. V rámci této výzvy byla obci v souladu se zákonem stanovena lhůta k nápravě v délce 60 dnů od jejího doručení. Výzva ke zjednání nápravy OZV byla obci Cebiv doručena dne 23. července 2024. **Lhůta ke zjednání**

nápravy pak uplynula dnem 23. září 2024, aniž by byla obcí Cebiv náprava zjednána.

Důkazy:

- Výzva Ministerstva vnitra ke zjednání nápravy OZV ze dne 22. července 2024, č. j. MV-47843-18/ODK-2023 (příloha č. 8)
- Doručenka k výzvě ke zjednání nápravy (příloha č. 9)

[27] Obec Cebiv Ministerstvo vnitra dopisem ze dne 30. října 2024, č. j. Cebiv/1097/24 (doručeno dne 13. listopadu 2024), toliko vyrozuměla, že Zastupitelstvo obce Cebiv na svém zasedání dne 23. října 2024 „*neschválilo Obecně závaznou vyhlášku obce Cebiv, kterou se zrušuje Obecně závazná vyhláška obce Cebiv o chovu a držení hospodářských zvířat na území obce Cebiv*“.

Důkaz:

- Oznámení obce Cebiv o neschválení zrušení OZV ze dne 30. října 2024, č. j. Cebiv/1097/24 (příloha č. 10)

[28] Z výše uvedených důvodů bylo Ministerstvo vnitra povinno v souladu s § 123 odst. 1 zákona o obcích **přistoupit k zahájení správního řízení o pozastavení účinnosti OZV**. Předmětné správní řízení bylo v souladu s § 46 odst. 1 správního řádu zahájeno dnem 13. listopadu 2024, kdy bylo obci Cebiv jakožto účastníkovi řízení doručeno oznámení o zahájení řízení z moci úřední, a to oznámením ze dne 12. listopadu 2024, č. j. MV-47843-21/2023.

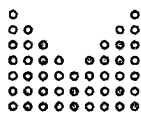
[29] V průběhu „prvostupňového“ správního řízení obec Cebiv nevyužila svých práv účastníka řízení (a to ani prostřednictvím svého zmocněnce), zejména se k věci ani jejímu předběžnému právnímu hodnocení blíže nevyjádřila. Svá dřívější vyjádření obec nijak nedoplnila, nekorigovala ani nečinila vůči Ministerstvu vnitra žádné návrhy na doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí.

[30] Ministerstvo vnitra dle § 123 odst. 1 zákona o obcích **pozastavilo účinnost OZV svým rozhodnutím ze dne 10. prosince 2024, č. j. MV-47843-28/ODK-2023**. Rozhodnutí bylo obci Cebiv oznámeno dne 11. prosince 2024 doručením do datové schránky.

Důkazy:

- Rozhodnutí Ministerstva vnitra o pozastavení účinnosti OZV ze dne 10. prosince 2024, č. j. MV-47843-28/ODK-2023 (příloha č. 11)
- Doručenka k rozhodnutí o pozastavení účinnosti OZV (příloha č. 12)

[31] Proti rozhodnutí **podala obec Cebiv rozklad**, který byl Ministerstvu vnitra doručen dne 23. prosince 2024. Rozklad byl podán ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení [(§ 152 odst. 1 a 5 ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“)], a nebyl tedy opožděný. Rozklad byl za účastníka řízení podán jeho zmocněncem (JUDr. Petrem Plavcem, Ph.D., advokátem), přičemž zmocnění bylo Ministerstvu vnitra oznámeno (a plnou mocí prokázáno) až spolu s podaným rozkladem. Rozklad byl označen jako „blanketní“

s tím, že účastník řízení avizoval, že jeho odůvodnění doplní do 30 dnů od jeho podání. K doplnění podrobnějšího odůvodnění rozkladu došlo podáním obce Cebiv dne 23. ledna 2025.

[32] **Ministr vnitra o podaném rozkladu rozhodl svým rozhodnutím ze dne 2. dubna 2025, č. j. MV-17623-3/SO-2025, a to tak, že jej podle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu zamítl. Rozhodnutí bylo zmocněnci obce Cebiv doručeno dne 3. dubna 2025, pročež tentýž den nabylo právní moci (§ 152 odst. 5 ve spojení s § 91 odst. 1 správního řádu).**

Důkazy:

- *Rozklad obce Cebiv proti rozhodnutí Ministerstva vnitra o pozastavení účinnosti OZV (příloha č. 13)*
- *Doplnění podrobnějšího odůvodnění rozkladu obce Cebiv (příloha č. 14)*
- *Rozhodnutí ministra vnitra o zamítnutí rozkladu ze dne 2. dubna 2025, č. j. MV-17623-3/SO-2025, s vyznačenou doložkou nabytí právní moci (příloha č. 15)*

[33] Ze Sbírky právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů bylo ověřeno, že obec Cebiv před podáním tohoto návrhu Ústavnímu soudu nevyhlásila žádnou obecně závaznou vyhlášku, kterou by byla napadená OZV zrušena.

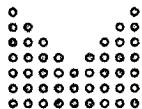
[34] Dle § 123 odst. 3 zákona o obcích platí, že Ministerstvo vnitra podá návrh na zrušení obecně závazné vyhlášky obce Ústavnímu soudu **do 30 dnů** ode dne právní moci rozhodnutí o rozkladu, kterým byl v dané věci rozklad zamítnut, což Ministerstvo vnitra v případě OZV tímto návrhem činí. **Z výše uvedených důvodů má Ministerstvo vnitra za to, že byly splněny procesní předpoklady pro podání návrhu Ústavnímu soudu na zrušení OZV, které vyplývají z § 64 odst. 2 písm. g) zákona o Ústavním soudu ve spojení s § 123 zákona o obcích.**

III. Vyjádření obce k důvodům přijetí regulace obsažené v OZV a okolnostem jejího přijetí

[35] V rámci svých (výše označených) vyjádření obec Cebiv k regulaci obsažené v OZV uvedla následující.

[36] Obec Cebiv vedla k přijetí OZV snaha udržet kvalitu a pohodu bydlení v obci, vyhnout se jejímu znečišťování a dalším negativním vlivům spojeným s průmyslovým chovem hospodářských zvířat. Předmětem regulace je dle obce „ochránit intravilán obce před chovem hospodářských zvířat, který by v případě jejího většího rozsahu omezoval a znehodnocoval bydlení v obci“.

[37] Obec dále uvedla, že se domnívá, že stávající veterinární či jiné zákony nejsou schopny zamezit chovu hospodářských zvířat v rozsahu, který již považuje za problematický. Obec dle svých slov nechce omezovat drobné chovatele hospodářských zvířat. Chovatelů hospodářských zvířat je v obci mnoho. Obec chce „omezovat průmyslový chov“, který dle jejího názoru do obce již nepatří. Za posledních 30 let došlo k útlumu, resp. úplnému zrušení všech velkochovů a celkově

i zemědělského charakteru obce a obec jako taková se chce v budoucnu věnovat především „rozvoji turistického průmyslu v obci“.

[38] K dotazu Ministerstva vnitra, zda existují či existovaly v minulosti na území obce Cebiv problémy s chovem většího počtu hospodářských zvířat (např. stížnosti občanů obce), a pokud ano, jak byly řešeny, obec uvedla, že zde průběžně dochází ke konfliktům s chovateli zvířat, většinu se však daří řešit sousedskou domluvou. Jednalo se např. o rozsáhlý chov drůbeže, koní, ale i jiných hospodářských zvířat. V současné době se dle obce zvyšují tlaky na rozšíření chovu v jejím intravilánu i o další hospodářská zvířata. Z těchto důvodů obec přijala OZV, která omezuje chov hospodářských zvířat v jejím intravilánu a jejich případný chov chce vymístit mimo zastavěnou oblast.

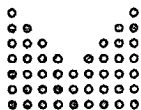
[39] Obec dále uvedla, že nechce regulovat „drobného chovatele“, co má 4 nebo 10 ovcí, nýbrž „situaci, která reálně hrozí, a to je velkochov zvířat v místech bezprostředně souvisejících s rodinnými domy, či v jejich nejbližším okolí.“ Obec dle svého vyjádření nemá a nezná žádný předpis, který by např. omezoval pastvu i mnohoseťlavého stáda na loukách pod bytovými domy. Dle obce je pak i 500 slepic u sousedova domu problémem.

[40] Obec se dle svého vyjádření přijetím OZV snaží předejít budoucím problémům a jasně deklarovat podmínky, za jakých je možné v případě, kdy to nereguluje jiný zákon, provozovat „komerční chov“ hospodářských zvířat. V rámci OZV byly definovány počty hospodářských zvířat, které je možné v obci chovat tak, aby obec v žádném případě neomezovala malochovy a tím i drobné chovatele v obci.

[41] V rámci svého doplňujícího vyjádření ze dne 13. února 2024 obec Cebiv k dotazu Ministerstva vnitra uvedla, že pojmem „intravilán“, který užívá v rámci OZV, rozumí „zastavěné území dle územního plánu“.

[42] K dotazu Ministerstva vnitra, zda obec Cebiv ve vztahu k regulaci chovu většího počtu zvířat na svém území zvažovala stanovení příslušných regulativů ve svém územním plánu, obec uvedla, že „regulaci obec přijala s vědomím si omezení v územním plánu a mezerách jeho výkladu“. OZV obec přijala k zabránění případných budoucích škod všem vlastníkům nemovitostí, ale i všem chovatelům v obci. V současné době probíhá změna č. 2 územního plánu obce Cebiv, kde byla tato připomínka uplatněna.

[43] Na dotazy Ministerstva vnitra směřující k bližšímu osvětlení údajných problémů obce s tvrzeným rozsáhlým chovem drůbeže, koní ale i jiných zvířat, které obec zmiňovala ve svém dřívějším vyjádření, **obec odmítla reagovat**. Konkrétně obec Ministerstvu vnitra odmítla sdělit, kterých konkrétních chovatelů a pozemků označených jejich parcelním číslem a katastrálním územím se tento chov týká či týkal, čeho konkrétně se měly údajné „konflikty s chovateli zvířat“ týkat, zda docházelo v souvislosti s chovem uvedených hospodářských zvířat k porušování právních předpisů a jak to konkrétně bylo řešeno, a konečně proč má obec za to, že jí sledované zájmy mají převážet nad soukromými zájmy chovatelů hospodářských zvířat, zejména pak jejich základním právem na výkon vlastnického práva (čl. 11 Listiny základních práv a svobod).

[44] Ministerstvo vnitra dále obci předestřelo skutečnost, že dle jeho zjištění se v jižní části obce Cebiv nacházejí relativně rozsáhlé zemědělské areály živočišné výroby, aktuálně ve vlastnictví obchodní společnosti Farma Cebiv, s.r.o.³ V této souvislosti se Ministerstvo vnitra obce dotázalo, zda bylo jejím záměrem (v důsledku přijetí OZV) zabránit jejich dalšímu využívání k chovu hospodářských zvířat a *de facto* znemožnit jejich užívání k účelu, ke kterému byly kolaudovány a který dokonce předpokládá aktuálně platný územní plán obce Cebiv (přínejmenším k části tohoto areálu).⁴

[45] Na uvedený dotaz obec reagovala tak, že považuje „za urážlivé“, že jí je (dle jejího názoru) podsouván záměr jakémukoliv subjektu znemožňovat podnikatelskou činnost. OZV dle obce platí pro všechny chovatele a majitele v obci stejně. Obec nemá za to, že by její sledované zájmy měly převážet nad soukromými zájmy chovatelů hospodářských zvířat. Na druhé stejně dle obce stejně tak soukromé zájmy a výkon vlastnického práva nelze upřednostňovat před zájmy a právy jiných. Obec uvedla, že se snaží navázat užší spolupráci s ostatními subjekty a podnikateli, kteří v obci působí a nikoho přitom nepreferuje ani nediskriminuje.

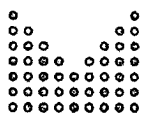
[46] Kromě majitele zámku se spolupráce daří i s drobnými podnikateli a je jednoznačně oboustranně výhodná. V případě větších subjektů podnikajících v zemědělství nebo lesnictví je zatím jejich ochota „bavit se s obcí“, případně s ní spolupracovat, malá, resp. žádná. Obec se dle svého vyjádření setkává spíše s arogancí, neochotou, nezájmem a s údivem, že odmítá přistoupit na některé jejich požadavky, nebo že požaduje něco, co by mohlo ohrozit jejich zájmy. Obec dále zmiňuje, že v některých případech dochází ke vzniku kolizních situací. Uvádí opakující se tlaky zemědělců na zmenšení ochranného pásma vodního zdroje Cebiv, který je jediným zdrojem pitné vody pro obec kvůli intenzifikaci zemědělské činnosti, absenci smysluplné diskuze ke koncepci využití areálu statku, což by mohlo přispět k odstranění nedůvěry a obav obce z budoucích aktivit, které zde budou provozovány a jejich vlivu na obec, a opakující se výrazný obtěžující zápach v celé obci, způsobený navážením použité podestýlky z drůbežáren do silážních jam v areálu statku, či svévolné uzavření místní účelové komunikace v obci.

[47] Ministerstvo vnitra se dále obce dotazovalo na okolnosti vydání OZV, zejména pak na možný střet zájmů místostarosty obce Daniela Urbana za situace, kdy se areál statku obchodní společnosti Farma Cebiv, s.r.o., nachází v bezprostřední blízkosti (sousedství) zámku ve vlastnictví této osoby.⁵ Z obcí předloženého zápisu ze zasedání Zastupitelstva obce Cebiv ze dne 3. července 2023 bylo dle Ministerstva vnitra možné dovozovat, že právě uvedený zastupitel obce byl zpracovatelem a předkladatelem OZV. Tato okolnost vzbuzuje zjevné pochybnosti o možném střetu zájmů jmenovaného zastupitele obce při projednávání věci s ohledem na jeho vlastní osobní zájmy. V této souvislosti považovalo Ministerstvo vnitra za nezbytné se dotázat, zda jmenovaný zastupitel obce sdělil existenci možného střetu zájmů před zahájením jednání zastupitelstva obce, jak předpokládá § 83 odst. 2 zákona o obcích a § 8 zákona

³ Informace dostupná z katastru nemovitostí, blíže viz zejména parcely parc. č. 1006/7, 1006/1 a okolní parcely v k. ú. Cebiv.

⁴ Aktuální územní plán obce Cebiv je dostupný na <https://geoportal.plzensky-kraj.cz/portal/up/global-search/560782>

⁵ Informace dostupná z katastru nemovitostí, viz parc. č. st. 1/1, st. 1/2, st. 117/1, st. 118/1 a další v k. ú. Cebiv.

č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a pokud ano, proč tato skutečnost není zaznamenána v předmětném zápisu ze zasedání zastupitelstva obce.

[48] K uvedenému dotazu obec uvedla, že případný střet zájmů místostarosty obce v dané věci nemá žádný vliv na jeho účast na projednávání věci, případně na výsledek hlasování. Případná existence „střetu zájmů“ u zastupitele neznamená, že se člen zastupitelstva nesmí jednání dále účastnit a v dané věci hlasovat, neboť takový následek by musel zákon stanovit výslovně, což nečiní (mandát člena zastupitelstva může být omezen vzhledem ke svému ústavněprávnímu rozměru jen výslovným ustanovením zákona). Dle obce je v zájmu objektivitě nutné dodat, že stejná pochybnosti o možném střetu zájmů jako v případě pana Daniela Urbana lze dovodit u všech ostatních zastupitelů, kteří mají v obci své majetky i „vlastní osobní zájmy“ a kteří o OZV jednali a hlasovali bez toho, že by předem nahlásili střet zájmů. Obec Cebiv je malá obec a všichni ví, kde by střet zájmu mohl nastat.

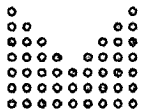
[49] Obec dále uvedla, že místostarosta obce nepředkládal OZV z vlastní iniciativy, ale na základě úkolu uloženého starostkou obce vzhledem k tomu, že se problematikou chovu zvířat zabývá. Podle platného organizačního řádu starostka řídí a organizuje činnost obecního úřadu, jehož součástí jsou i místostarostové, tedy i pan Urban, který předložením OZV jen splnil uložený úkol.

[50] Ministerstvo vnitra dále obec požádalo o doplnění jejího vyjádření k tomu, že se v budoucnu hodlá věnovat rozvoji „turistického průmyslu“ v obci, který před zemědělskou výrobou hodlá upřednostnit. Ministerstvo vnitra se dotázalo, v čem konkrétně tento „turistický průmysl“ má spočívat a kdo konkrétně by jej měl provozovat. Obec uvedla, že nemá žádného konkrétního provozovatele konkrétních turistických činností, pouze chce definovat budoucí záměr rozvoje obce, což je povinnost zastupitelů. Podobný záměr definovaly i obce v okolí. Dle obce Cebiv je potřeba si uvědomit, že se nachází v pohraničí, bývalých Sudetech, a že veškerá infrastruktura oblasti byla rozebrána a zničena. Pozdější koncepce zemědělského družstevnictví, která po dlouhou dobu regulovala směr rozvoje regionu, je dle obce překonaná a nefunkční a všechny obce v bývalých Sudetech musí najít novou cestu rozvoje, aby zabránily dalšímu rozkladu regionu.

[51] Některé obce rozvoj směřují k výstavbě logistických center, některé k průmyslovým zónám, některé k turistickému ruchu. Obec Cebiv nemá dálnici, nemá ani průmysl, jen mnoho historických památek (zřícenina Gutštejna, zámek, slovanská hradiště, mohylové hroby, vojenská opevnění) a především má z velké části nedotčenou přírodu v okolí. Na tom chce obec stavět svůj budoucí rozvoj.

IV. Skutková zjištění Ministerstva vnitra

[52] Z podkladů, kterými je OZV a zápis z 5. zasedání Zastupitelstva obce Cebiv v roce 2023 konaného 3. července 2023, Ministerstvo vnitra zjistilo, že OZV byla vydána k tomu kompetentním orgánem, tj. Zastupitelstvem obce Cebiv [čl. 104 odst. 3 Ústavy České republiky a § 84 odst. 2 písm. h) zákona o obcích], o jehož zasedání byla veřejnost včas a v souladu s § 93 odst. 1 zákona o obcích informována (informace byla na úřední desce obecního úřadu zveřejněna 23. června 2023, tj. alespoň 7 dní před zasedáním zastupitelstva, přičemž sejmuta z úřední desky byla dne 4. července 2023). Dle zápisu ze zasedání zastupitelstva bylo zastupitelstvo

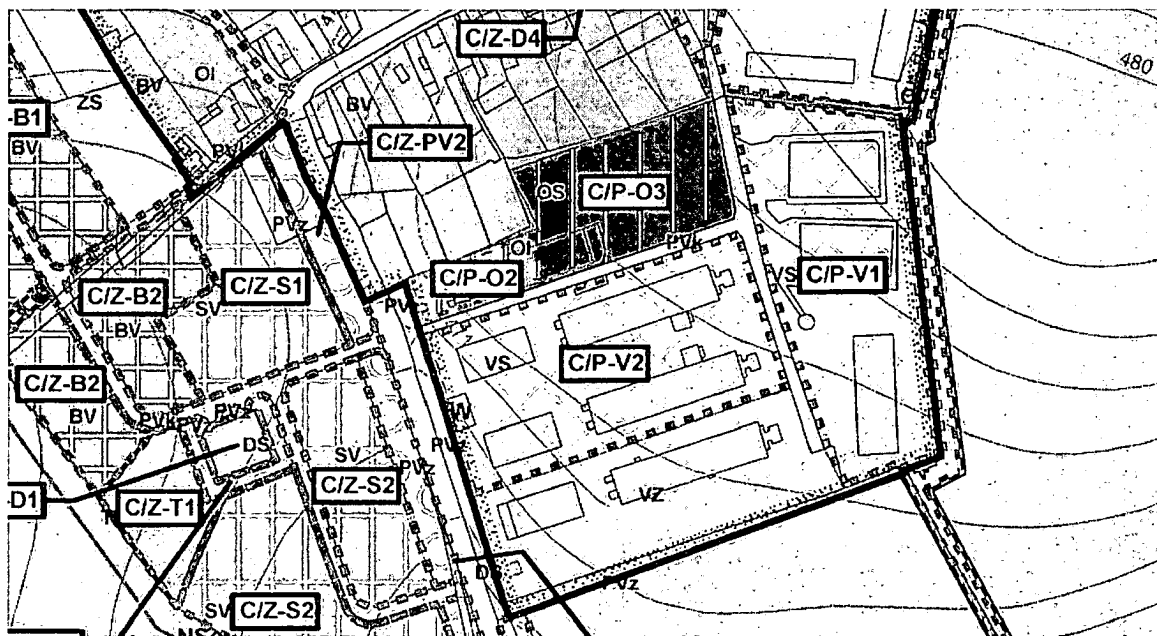
usnášeníschopné ve smyslu § 92 odst. 3 zákona o obcích (zasedání bylo přítomno všech 7 zastupitelů obce) a OZV v souladu s § 87 zákona o obcích schválilo většinou svých členů, resp. všemi 7 členy zastupitelstva obce.

[53] Co se týče důvodů přijetí OZV, předmětný zápis ze zasedání zastupitelstva obce žádné neuvádí, resp. omezuje se pouze na konstatování, že ji „připravil pan Urban“, který k ní poskytl informaci a vysvětlil její účel.

Důkazy:

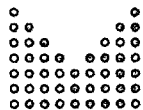
- Zveřejněná informace o zasedání Zastupitelstva obce Cebiv dne 3. července 2023 (příloha č. 16)
- Zápis z 5. zasedání Zastupitelstva obce Cebiv v roce 2023, jež se konalo dne 3. července 2023 (příloha č. 17)

[54] Dle zjištění Ministerstva vnitra plynoucích z katastru nemovitostí⁶ a územního plánu obce Cebiv jsou v jižní části obce Cebiv situovány relativně rozsáhlé areály zemědělské výroby (v územním plánu obce též označovány jako „areály živočišné farmy“).

Výňatek z hlavního výkresu územního plánu obce Cebiv – „areály živočišné farmy“

⁶ Informace dostupná z katastru nemovitostí, blíže viz zejména parcely parc. č. 1006/7, 1006/1 a okolní parcely v k. ú. Cebiv.

[55] V platném územním plánu obce Cebiv z roku 2009⁷ jsou „areály živočišné výroby“ řešeny následujícím způsobem:

- Část je určena k přestavbě na plochy „občanského vybavení“ – plochy označené **C/P-O2** (cvičiště hasičů) a **C/P-O3** (sportoviště – skatepark).
- Část je určena k přestavbě na plochy „smíšené výrobní“ – plochy označené **C/P-V1** a **C/P-V2**.

V případě plochy „výroba smíšená“ je jako **hlavní způsob využití** stanoveno zejména „zařízení pro drobnou výrobu, sklady, výrobu lehkou a výrobu zemědělskou, které nemají výrazně negativní vliv na své okolí“.

Přípustné je rovněž využití mimo jiné pro „zařízení zemědělské výroby“, „zařízení zemědělské prvovýroby, převážně těch, která nemohou být umístěna v jiných územích“ či „odchovny dobytka“.

- Cca 1/3 daného areálu je pak vedena jako **stabilizovaná plocha s funkčním využitím „výroba zemědělská“** – plocha označená **VZ**.

Hlavním způsobem využití plochy „výroba zemědělská“ má být zejména „zařízení zemědělské prvovýroby“

Jako **přípustný způsob využití** jsou zde pak uvedeny mimo jiné „odchovny dobytka a drůbeže“.

Důkazy:

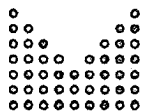
- Územní plán obce Cebiv – hlavní výkres (příloha č. 18)
- Územní plán obce Cebiv – textová část (příloha č. 19)

[56] Zprávy o uplatňování územního plánu obce Cebiv z let 2016 a 2021 ani zveřejněný návrh změny územního plánu z listopadu 2022 s žádnou zásadnější změnou využití ploch dotčených „areálů živočišné farmy“ doposud nepočítaly.

Důkazy:

- Zpráva o uplatňování územního plánu obce Cebiv v uplynulém období z února 2016 (příloha č. 20)
- Zpráva o uplatňování územního plánu obce Cebiv v období 2016–2020 z listopadu 2021 (příloha č. 21)
- Návrh změny územního plánu obce Cebiv z listopadu 2022 – hlavní výkres (příloha č. 22)
- Návrh změny územního plánu obce Cebiv z listopadu 2022 – textová část (příloha č. 23)

⁷ Aktuální územní plán obce Cebiv je dostupný na <https://geoportal.plzensky-kraj.cz/portal/up/global-search/560782>

[57] Dle katastru nemovitostí je vlastníkem uvedených „areálů živočišné výroby“ obchodní společnost Farma Cebiv, s.r.o. (viz LV č. 221, v k.ú. Cebiv). Předmětem podnikání této společnosti je dle obchodního rejstříku zemědělská výroba. Tato obchodní společnost vznikla dne 8. října 2022, přičemž jejím jediným společníkem je obchodní společnost Drůbežářský závod Klatovy a.s.⁸

Důkaz:

- Výpis z obchodního rejstříku k obchodní společnosti Farma Cebiv, s.r.o. (příloha č. 24)

V. Právní hodnocení věci

[58] V rámci právního hodnocení věci se Ministerstvo vnitra v první řadě zaměří na **zhodnocení OZV jako celku [část A])**, následně pak na **posouzení zákonnosti jednotlivých ustanovení OZV [část B])**. Ministerstvo vnitra přitom s ohledem na konstantní judikaturu Ústavního soudu posuzuje obecně závazné vyhlášky v rámci tzv. „testu čtyř kroků“, který zahrnuje posouzení

- (1) zda měla obec pravomoc vydat napadenou obecně závaznou vyhlášku,
- (2) zda se obec při vydávání napadeného ustanovení obecně závazné vyhlášky nepohybovala mimo zákonem vymezenou věcnou působnost (zda nejednala *ultra vires*),
- (3) zda obecně závazná vyhláška není v rozporu s obecnými ústavními principy a zda obec při jejím vydání nezneužila zákonem svěřenou pravomoc, a konečně
- (4) zda obec přijetím napadeného ustanovení nejednala zjevně nerozumně

[srov. např. nálezy ze dne 14. února 2024, sp. zn. Pl. ÚS 42/23 (Jenštejn), a ze dne 11. prosince 2007, sp. zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov)].

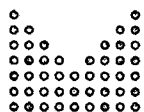
[59] Ministerstvo vnitra na tomto místě pouze ve stručnosti uvádí, že splnění prvního kroku testu aktuálně nemá důvod zpochybňovat. Pravomoc Zastupitelstva obce Cebiv vydat OZV vyplývá z čl. 104 odst. 1 Ústavy, přičemž zastupitelstvo tuto pravomoc realizovalo s ohledem na zjištění uvedená v bodě 52 tohoto návrhu bez procedurálních vad.

[60] Ministerstvo vnitra se v rámci právního hodnocení věci zaměří na zbývající kroky testu „čtyř kroků“.

V. A) Posouzení OZV jako celku

[61] Úvodem právního hodnocení věci musí Ministerstvo vnitra konstatovat, že OZV jako celek **vykazuje mimořádně nízkou legislativně-technickou úroveň**. Tu podtrhuje skutečnost, že OZV se odkazuje na zákonná ustanovení, která v době jejího vydání byla již dávno zrušena [v čl. 4 se např. odkazuje na § 5 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění platném do 31. prosince 2013 (dále jen „**starý občanský zákoník**“)], její ustanovení jsou natolik neurčitá a vágní, že činí

⁸ Dostupné na: <https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-firma.vysledky?subjektId=1181554&typ=PLATNY>

aplikaci OZV pro její adresáty nepředvídatelnou, a v OZV jsou užívány pojmy, kterým obec zjevně dává zcela jiný smysl, než mají podle pozitivního práva [např. pojem „intravilán“, obec chápe dle svého vyjádření jako „zastavěné území dle územního plánu“, přestože obsah tohoto pojmu je dán § 116 odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**nový stavební zákon**“), tedy *stricto sensu* by mělo jít o vymezení pozemků v zastavěné části obce vymezené k 1. září 1966 a vyznačené v mapách evidence nemovitostí].

[62] Pozornosti Ministerstva vnitra v této souvislosti nemohla uniknout ani skutečnost, že obsah a formulace OZV jsou veskrze obdobné obsahu obecně závazné vyhlášky obce Nezvěstice č. 1/2001, o chovu a držení zvířat na území obce, **která byla v minulosti jako celek zrušena Ústavním soudem**, a to nálezem ze dne 20. října 2004, sp. zn. Pl. ÚS 17/02. Důvodem zrušení zmiňované obecně závazné vyhlášky přitom byla kolize s celou řadou právních předpisů, resp. zákonů, které na chov zvířat v obci dopadají.

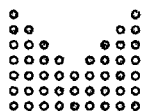
[63] Přestože Ústavní soud v minulosti obecně závazné vyhlášky obcí o regulaci chovu zvířat opakovaně rušil [kromě shora zmiňovaného nálezu např. nález ze dne 19. května 1999, sp. zn. Pl. ÚS 4/98 (Kravaře), nález ze dne 17. května 2005, sp. zn. Pl. ÚS 62/04 (Chuchelná), nález ze dne 6. června 2006, sp. zn. Pl. ÚS 3/05 (Staňkov)], v nálezu ze dne 21. října 2010, sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně), **Ústavní soud možnost obecně závaznou vyhláškou zakázat za určitých podmínek chov zvířat připustil**.

[64] Těmito podmínkami především mělo být, že obecně závazná vyhláška (úprava přijatá v rámci místní samosprávy) **s ohledem na svůj účel obstojí v konkurenci s existující právní úpravou** (tj. obec nepřekročí meze své zákonem stanovené samosprávné působnosti), a **nepůjde o úpravu vzhledem ke sledovanému legitimnímu cíli neproporcionální či nerozumnou**. Uvedené podmínky lze podřadit pod 2. až 4. krok výše předestřené „testu čtyř kroků“.

OZV jako celek z hlediska 2. kroku „testu čtyř kroků“

[65] V souladu s konstantní judikaturou Ústavního soudu obecně závazná vyhláška ve 2. kroku „testu čtyř kroků“ **neobstojí za situace, kdy obec vybočí mimo své ústavní zmocnění, resp. mimo svou věcnou působnost vymezenou zákonem, tj. jedná *ultra vires***. V souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 11. prosince 2007, sp. zn. Pl. ÚS 45/06 (Jirkov), platí, že stanovení mezí samostatné působnosti obce svěřila Ústava zákonu (čl. 104 odst. 1 Ústavy), jímž je *de lege lata* zákon o obcích. Ten v § 10 stanoví věcné oblasti, v nichž jsou obce oprávněny bez výslovného zákonného zmocnění tvořit právo. Pro všechny tyto věcné oblasti platí společná podmínka, že musí jít o záležitost v zájmu obce a občanů obce (§ 35 odst. 1 zákona o obcích), tzn. **o záležitost místní, nikoli o záležitost krajského nebo celostátního významu**. Platí také, že obecně závazná vyhláška se **nesmí dostat do rozporu se zákonem**.

[66] Odpověď na otázku, zda obec nepřekročila meze své zákonné působnosti tím, že normuje oblasti vyhrazené zákonné úpravě, **předpokládá identifikaci předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a obecně závazné vyhlášky na straně**

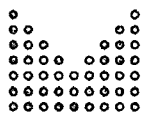
druhé. Pokud se nepřekrývají, nelze bez dalšího říci, že obec nesmí normovat určitou záležitost z důvodu, že je již regulována na úrovni zákona. Ani soukromoprávní zákonná regulace bez dalšího nevyklučuje regulaci prostřednictvím obecně závazných vyhlášek obcí, pokud se předměty a cíle jejich regulace liší.

[67] **Krucialní otázkou při posouzení OZV jako celku tedy bylo určit, jaký předmět a cíl tato OZV sleduje.** V rámci vlastního textu OZV je poněkud neurčitě odkazováno na to, že je vydána na základě § 10 zákona o obcích. Ústavní soud přitom v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) připustil možnost obcí regulovat chov zvířat na základě § 10 písm. a) zákona o obcích („k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku“) a § 10 písm. c) zákona o obcích („k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti“).

[68] Samotná obec ve svém vyjádření uvedla, že **předmětem regulace** je „ochránit intravilán obce před chovem hospodářských zvířat, který by v případě jejího většího rozsahu omezoval a znehodnocoval bydlení v obci“ a záměrem obce, tedy jinými slovy řečeno, **cílem regulace**, bylo „udržet kvalitu a pohodu bydlení v obci, vyhnout se jejímu znečišťování a dalším negativním vlivům spojeným s průmyslovým chovem hospodářských zvířat“. Obec přitom zdůraznila, že na svém území nechce podporovat průmyslový chov zvířat, resp. dřívější zemědělskou koncepci rozvoje regionu, kterou považuje za překonanou, nýbrž chce nasměrovat rozvoj svého území jiným směrem, a to k podpoře „turistických činností“. Zákonnou regulaci chovu zvířat přitom obec vnímá jako nedostatečnou. Z vyjádření obce rovněž vyplynulo, že regulaci přijala z toho důvodu, že si je vědoma mezer a nedostatků ve vlastním územním plánu.

[69] Tomuto vyjádření obce regulace obsažená v OZV dle přesvědčení Ministerstva vnitra v zásadě odpovídá, neboť řeší zajištění „pohodového bydlení“ a „kvality životního prostředí v obci“ (čl. 1), „obtěžování obyvatel okolních domů a bytů nad míru přiměřenou poměrům chovem zvířat“ (čl. 3 odst. 1), zákaz chovu „mimo prostory k tomu určené“ (čl. 3 odst. 2), zákaz přivádět a přinášet zvířata „do prostor, kde není dovolen jejich chov a pohyb“ (čl. 3 odst. 3), možnost chovu „v rodinné zástavbě a jejím bezprostředním okolí“ (čl. 3 odst. 4), stanovuje maximální možné počty chovaných zvířat v „intravilánu obce“ a 100 m od jeho hranic a zakazuje narušovat „pohodu bydlení“ (čl. 3 odst. 5 a 6) a normuje jistou formu „předběžného zákazu chovu zvířat“ dochází-li ke „zřejmému zásahu do pokojného stavu“ či „ke zhoršení životního prostředí s negativními vlivy na kvalitu bydlení v obci“.

[70] S ohledem na uvedené má proto Ministerstvo vnitra předně za to, že **předmět a cíl regulace obsažené v OZV není vůbec podřaditelný pod „místní záležitosti veřejného pořádku“ ve smyslu § 10 písm. a) zákona o obcích.** Povinnosti stanovené v čl. 1, čl. 3 odst. 1 až 4 a čl. 4 jsou formulovány natolik **všeobecně a platí plošně (na území celé obce), že ve své podstatě nemůže jít o regulaci záležitostí „místních“, ale „celostátních“, kterou může realizovat jen zákonodárce.** To potvrzuje i fakt, že samotná problematika imisí či důsledků chovu zvířat na životní prostředí je již **komplexně upravena (jak bude vyloženo dále) na úrovni zákona,** a není žádného důvodu pro to, aby právě v obci Cebiv byla předmětná jednání postihována, vedle jiných odpovědnostních a sankčních mechanismů, ještě jako přestupek proti pořádku v územní samosprávě [§ 4 odst. 2 zákona č. 251/2016 Sb.,

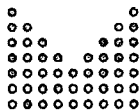
o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o některých přestupcích**“)].

[71] V případě regulace obsažené v čl. 3 odst. 5 až 6 OZV pak s přihlédnutím k závěrům nálezu Ústavního soudu ze dne 13. června 2017, sp. zn. Pl. ÚS 34/15 (Varnsdorf, Litvínov), o regulaci místních záležitostí veřejného pořádku, neboť **chov hospodářských zvířat o určitém počtu kusů pouze sám o sobě (tj. bez přistoupení dalšího kvalifikovaného jednání) na území běžné obce veřejný pořádek nenarušuje**. Jde o zcela standardní, legitimní a společensky podporovanou (např. dotace) hospodářskou činnost, podléhající řadě zákonných či na základě zákona přijatých regulativů, které mají zajišťovat, aby „komerční“ či „průmyslový“ chov zvířat, resp. případné imise s ním spojené, v míře nepřiměřené místním poměrům nevníkaly na sousední pozemky a podstatně neomezovaly jejich užívání (včetně bydlení), a aby nad únosnou mez nezatěžovaly životní prostředí.

[72] K výše uvedenému lze doplnit, že obcí široce koncipované povinnosti, resp. zákazy v OZV nelze podřadit ani pod věcnou působnost vymezenou v § 10 písm. c) zákona o obcích, neboť i zde platí, že přijímaná obecně závazná vyhláška má řešit toliko „místní“ záležitosti, a ne záležitosti „regionální“ či „celostátní“, což vyplývá z § 7 odst. 1 a § 35 odst. 1 zákona o obcích (samostatná působnost obce spočívá ve správě toliko „svých“ záležitostí). V případě čl. 3 odst. 5 a 6 OZV lze pak konstatovat, že chov určitého počtu zvířat na území obce **pouze sám o sobě** nemůže bez dalšího narušovat životní prostředí v obci, čistotu jeho ulic a jiných veřejných prostranství či estetickou úroveň veřejné zeleně.

[73] Nadto lze konstatovat, že **obec ve svém vyjádření deklarovala jako předmět a cíl úpravy v OZV veskrze záležitosti, které se plnohodnotně překrývají s předmětem a cílem, který sleduje z hlediska práva soukromého úprava věcných práv**, která mají absolutní a kogentní povahu, a v daném případě jsou **reprezentována především komplexem tzv. „sousedských práv“** obsažených zejména v § 1012 a 1013 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**občanský zákoník**“). Tato práva jsou pod ochranou veřejné moci, konkrétně civilního soudnictví (možnost podání zejména posesorní a negatorní žaloby) ve smyslu § 12 občanského zákoníku a § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**občanský soudní řád**“).

[74] Současně lze z vyjádření obce vysledovat, že úprava obsažená v OZV (zejména pak v čl. 3 odst. 5 a 6 OZV) **má sloužit k usměrnění rozvoje obce „žádoucím směrem“**, kdy obec již na svém území nechce podporovat či umožňovat „průmyslový“ či „komerční“ chov zvířat a chce rozvoj svého území nasměrovat k podpoře „turistických činností“. Uvedené cíle nicméně mají sledovat a zabezpečovat **nástroje územního plánování upravené novým stavebním zákonem**, zejména pak **územně plánovací dokumentace obce – územní plán a regulační plán**, srov. zejména vymezení cílů a úkolů územního plánování v § 38 a 39 nového stavebního zákona. Překlenovací funkci zde pak plní institut „**územního opatření o stavební uzávěře**“ (§ 123 a násl. nového stavebního zákona), jímž se může v nezbytném rozsahu omezit nebo zakázat stavební činnost ve vymezeném území, zejména pokud by to mohlo ztížit nebo znemožnit jeho budoucí využití podle připravované územně plánovací dokumentace.

[75] Obec přitom zjevně nemůže obcházet tyto své zákonem stanovené nástroje a postupy k usměrnění rozvoje obce, v rámci kterých jsou koordinovány veřejné a soukromé zájmy v území, a v nichž je zákonem zaručena účast veřejnosti (potažmo dotčených osob)⁹ a dotčených orgánů, a to cestou přijímání autoritativní regulace ve formě obecně závazné vyhlášky. *Nota bene* ne v situaci, kdy platný územní plán má z pohledu obce „mezery“, resp. je dle náhledu současného zastupitelstva obce neaktuální, což je právě případ obce Cebiv.

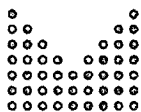
[76] V této souvislosti stojí za připomenutí, že územně plánovací dokumentace obce je jedním z **průřezových nástrojů ochrany životního prostředí a klíčovým prostředkem k prosazování trvale udržitelného rozvoje ve všech jeho pilířích** (ekonomický, sociální a environmentální).¹⁰ K dosažení cílů deklarovaných obcí slouží právě územní a regulační plány, jejichž přijetí a konkrétní obsah je v dispozici samosprávy obce (srov. zejména § 27, § 80 odst. 1, § 82, a § 86 odst. 1 nového stavebního zákona). Přitom ani v rámci územního plánování neplatí, že by obec mohla uplatňovat své zájmy bezbřezě, libovolně či neproporcionálně, resp. bez ohledu na legitimní zájmy soukromé, z čehož vyplývají samozřejmá a přirozená omezení této činnosti.

[77] Co se týče problematiky znečišťování životního prostředí v obcích, které by mělo být spojeno s „průmyslovým“ či „komerčním“ chovem zvířat, zde Ministerstvo vnitra upozorňuje, že kromě toho, že se touto problematikou má v první řadě zabývat územně plánovací dokumentace obce, ale též hmotně právní požadavky na výstavbu (část čtvrtá nového stavebního zákona a související prováděcí právní předpisy), řeší ji v konkrétních případech i další nástroje ochrany životního prostředí, a to ať už jde o nástroje průřezové, nebo nástroje pro konkrétní složky životního prostředí. Tyto nástroje jsou upraveny zejména:

- v zákoně č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů,
- v zákoně č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů,
- v zákoně č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů,
- v zákoně č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů,
- zákoně č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů,
- zákoně č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů,

⁹ Dotčené osoby mohou své (třebas i ryze soukromé) zájmy hájit v rámci procesu pořizování územně plánovací dokumentace a pořizování územních opatření o stavební uzávěře zejména prostřednictvím připomínek (§ 97 a § 127 odst. 5 nového stavebního zákona). Současně je jim poskytnuta možnost přímé soudní ochrany na základě návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části dle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰ JANČÁŘOVÁ, I. a kol. *Právo životního prostředí: obecná část*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, Právnická fakulta, 2016, s. 429.

- zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 541/2021 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů,
- atd.

[78] Z výše uvedeného tedy vyplývá, že OZV jako celek neobstojí již ve 2. kroku testu čtyř kroků, neboť se nachází mimo věcnou působnost obce pro ukládání povinností prostřednictvím obecně závazných vyhlášek (obec jednala *ultra vires*). OZV je tedy v rozporu s čl. 104 odst. 1 a 3 Ústavy a § 10 a 35 zákona o obcích.

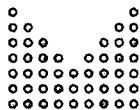
OZV jako celek z hlediska 3. kroku „testu čtyř kroků“

[79] OZV jako celek nemůže obstát ani z důvodu **zjevné neproporcionality** regulace v ní obsažené. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 22. dubna 2008, sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), konstatoval:

„V souladu s principem proporcionality obecně platí, že obec by neměla zákazy (vzhledem k nálezu sp. zn. Pl. ÚS 69/04 s výjimkou prostituce) formulovat plošně, ale vždy jen v nejméně omezujícím rozsahu. To znamená, že by měla regulaci určitého chování vztahovat zásadně na určitá, ve vyhlášce vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze chování a jeho způsobilosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci. [...] Jinými slovy, pokud by Ústavní soud do budoucna připustil plošně formulované zákazy, aniž by obec byla povinna potřebu takové plošné regulace zdůvodňovat, hrozila by územní partikularizace veřejného práva podle územních obvodů jednotlivých obcí. K plošným zákazům, které je třeba učinit bez ohledu na místní zvláštnosti, slouží primárně zákon. Existenci místních specifik a potřeb na ně reagovat určitým regulačním způsobem naznačuje právě omezení zákazu pouze na určitá místa v obci či na určité doby, nejlépe v kombinaci obojího. Plošné zákazy naopak naznačují svévoli, nerespektování principu proporcionality a osobování si pravomoci přijímat obecné regulace, které by, v souladu s principem jednotného právního řádu, měly platit zásadně stejně pro celé území unitárního státu.“

[80] Jak již bylo zmíněno výše, s výjimkou čl. 3 odst. 5 a 6 OZV, **jsou povinnosti v OZV stanoveny plošně pro celé území obce**, a svou povahou *de facto* vystupují z rámce obecní normotvorby. Zcela jistě lze tvrdit, že obcí formulované obecné podmínky chovu zvířat **duplicitně** normují to, co vyřešil zákonodárce již pro celé území České republiky.

[81] Rovněž povinnosti stanovené v čl. 3 odst. 5 a 6, které se týkají zákazu chovu zvířat nad určitý stanovený počet (20 či 100 kusů), bez ohledu na to, jakým způsobem a na jakých místech (v jakých zařízeních či objektech) jsou zvířata chována, a jež má platit pro „intravilán obce“ a 100 metrů od něj, **jsou ve svém důsledku plošné**. S ohledem na obcí zmiňovaný „průmyslový“ či „komerční“ způsob chovu zvířat, na který OZV cílí, a s přihlédnutím k podmínkám chovu hospodářských zvířat, jež stanoví právní předpisy, [zejména zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon na ochranu zvířat proti týrání“), Evropská dohoda o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely (sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 21/2000 Sb. m. s.) a vyhláška č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat],

musí mít hospodářská zvířata zabezpečenu přiměřenou ochranu před nepříznivými povětrnostními podmínkami, predátory a riziky ohrožujícími jejich zdraví, tj. určité „ustájení“. To bude s ohledem na obcí stanovené počty zvířat v praxi realizovatelné ve své podstatě pouze ve stavbách či zařízeních, jež se budou moci nacházet právě v zastavěném území obce.

[82] Jinými slovy řečeno, úpravou v čl. 3 odst. 5 a 6 OZV obec možnost realizace chovu většího počtu hospodářských zvířat na svém území prakticky vylučuje. Tuto skutečnost lze dovodit i z regulativů obsažených ve stávajícím územním plánu obce Cebiv.

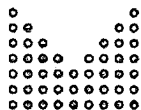
[83] Zde je třeba poznamenat, že zákaz uvedeného chovu hospodářských zvířat v daném kontextu **neproporiconálně zasahuje do základního práva na majetek čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod**, jakož i **ústavně zaručeného práva podnikat a provozovat hospodářskou činnost ve smyslu čl. 26 odst. 1 ve spojení s čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv a svobod**. Je totiž nepochybné, že zákonný rámec, ani s ním související územně plánovací dokumentace obce, *a priori* nevylučují provozovat danou podnikatelskou činnost v rozsáhlých zemědělských areálech, které jsou obcí samotnou pro tyto účely dlouhodobě destinovány. Nadto jde o zásah, který zjevně narušuje legitimní očekávání vlastníků stran toho, jakým způsobem mohou být jejich nemovitě věci užívány.

[84] Pokud by v OZV přijatá regulace měla být posuzována standardním testem proporcionality, který definoval Ústavní soud v nálezu ze dne 12. října 1994, sp. zn. Pl. ÚS 4/94,¹¹ má Ministerstvo vnitra za to, že obecní úprava ve svém rozsahu regulace **neobstojí v kritériu své „potřebnosti“**. Právě na „kritérium potřebnosti“ Ústavní soud ve své rozhodovací praxi test proporcionality při posuzování obecně závazných vyhlášek fakticky redukuje [viz nálezy sp. zn. Pl. ÚS 69/04 (Ústí nad Labem) a sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov)].¹²

[85] Ministerstvo vnitra na tomto místě poznamenává, že **nedisponuje žádnými poznatky, z nichž by vyplývalo, že obec Cebiv je oproti jiným obcím „venkovského charakteru“ čímkoliv zvláštní či výjimečná, a že by právě její (zcela specifické) místní podmínky mohly regulaci chovu zvířat v daném rozsahu z hlediska proporcionality odůvodňovat**. Obec Cebiv je relativně malou obcí s cca 270 obyvateli v okrese Tachov, a ve srovnání s okolními obcemi se *prima facie* ničím nevymyká. Samotný platný územní plán obce Cebiv navíc jednoznačně a dlouhodobě předpokládá možnost „průmyslového“ či „komerčního“ chovu hospodářských zvířat na určených místech (plochách s rozdílným způsobem využití) v zastavěném území obce, a ani ze zpráv o uplatňování územního plánu z let 2016

¹¹ Test proporcionality byl Ústavním soudem formulován jako kaskáda přezkumu tří kritérií. Prvním kritériem je kritérium vhodnosti, tj. odpověď na otázku, zdali institut, omezující určité základní právo, umožňuje dosáhnout sledovaný cíl. Druhým kritériem poměřování základních práv a svobod je kritérium potřebnosti, spočívající v porovnávání legislativního prostředku, omezujícího základní právo, resp. svobodu, s jinými opatřeními, umožňujícími dosáhnout stejného cíle, avšak nedotýkajícími se základních práv a svobod. Třetím kritériem je pak porovnání závažnosti obou v kolizi stojících základních práv.

¹² BROŽ, J. Přezkum obecně závazných vyhlášek obcí a princip proporcionality, *Právník*, 10/2015, s. 838–841.

a 2021, či návrhu změny územního plánu z listopadu roku 2022 nevyplývala potřeba či návrh této změny.

[86] Obcí přijatá striktní regulace zjevně nemůže být ani přiměřenou reakcí na lokální problémy, resp. stížnosti spojené s chovem hospodářských zvířat, u nichž toliko konstatovala, že se na jejím území v případě chovu koní, drůbeže či jiných zvířat vyskytly, a že se je daří ve většině případů řešit sousedskou domluvou. K dotazům Ministerstva vnitra směřujícím k bližšímu rozvedení a konkretizaci těchto problémů se obec explicitně odmítla vyjádřit. Závažnost těchto problémů a věrohodnost tvrzení obce proto nemohla být ke škodě jí samotné posouzena, resp. zůstala v rovině jakýchkoli nekonkrétních, ničím nepodložených a neprověřitelných tvrzení. Vyloučena tak není ani možnost ryze účelové argumentace v této věci, která má zastřít skutečné motivy přijetí OZV.

[87] Důvody pro přijetí určité právní úpravy v obecně závazné vyhlášce (obzvláště jde-li o regulaci atypickou či potencionálně spornou) může znát z povahy věci pouze samotná obec, která ji vydala. Obec je tudíž povinna tyto důvody Ministerstvu vnitra, potažmo Ústavnímu soudu, předestřít a obhájit je [viz v bodě 61 tohoto rozhodnutí citovaný nálezný Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov)]. Uvedené lze dovozovat též z recentní judikatury Nejvyššího správního soudu, např. rozsudku ze dne 13. března 2020, č. j. 10 As 372/2019-56, body 18 až 20.

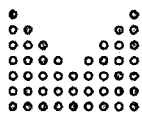
[88] K údajným problémům s chovem hospodářských zvířat (které se však dle obce zpravidla daří řešit pouhou sousedskou domluvou) Ministerstvo vnitra konstatuje, že ty do jisté míry patří k běžnému koloritu života na venkově (např. útky koní a drůbeže na veřejná prostranství či na sousední pozemky nebo imise), přičemž na ně dopadá obecná zákonná úprava, v rámci níž jsou běžně řešitelné a eventuálně postihovatelné. Nejedná se tedy o skutečnosti, které by zakládaly potřebnost přijetí autonomní regulace obce v rámci obecně závazné vyhlášky.

[89] Důvodem zde nemohou být ani obavy obce stran „průmyslového“ či „komerčního“ chovu zvířat v jejím zastavěném území, přitom zjevně (dle přesvědčení Ministerstva vnitra) v areálu obchodní společnosti Farma Cebiv, s.r.o., neboť kromě toho, že se zde historicky takový chov vyskytoval, jeho možnost dlouhodobě předpokládá i samotná obec ve svém základním koncepčním rozvojovém dokumentu – územním plánu. Svůj územní plán přitom obec za účelem usměrnění svého rozvoje obec mohla již dávno změnit.

[90] Z výše uvedeného tedy vyplývá, že OZV jako celek neobstojí ani ve 3. kroku „testu čtyř kroků“, neboť je v rozporu s obecným principem proporcionality právní regulace, který je obsažen v čl. 1 odst. 1 Ústavy. V čl. 3 odst. 5 a 6 je OZV současně v rozporu s čl. 11 odst. 1 a čl. 26 odst. 1 ve spojení s čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

V. B) Posouzení zákonnosti jednotlivých ustanovení OZV

[91] Přestože Ministerstvo vnitra s ohledem na shora vyložené důvody dospělo k závěru, že OZV jako celek nemůže obstát již proto, že úprava v ní obsažená se nachází mimo zákonem vymezenou věcnou působnost obce (čl. 104 odst. 1 a 3 Ústavy a § 10 a § 35 zákona o obcích) a je nadto v rozporu s obecným principem

proporcionality právní regulace (čl. 1 odst. 1 Ústavy), považuje za nezbytné vyjádřit se blíže i k jednotlivým ustanovením OZV.

[92] Na úvod této části Ministerstvo vnitra předesílá, že zvažovalo, do jaké míry lze jednotlivá ustanovení OZV vzhledem ke značnému množství překryvů se zákonnou úpravou chápat jako *superfluum*, tj. ustanovení ryze informativní povahy, kdy pouhé redundantní převzetí dílce jednoho právního předpisu do jiného protiústavnost nezakládá. Ústavní soud v této souvislosti kupříkladu v nálezu ze dne 19. září 2006, sp. zn. Pl. ÚS 25/06 (Ostrov), konstatoval, že „[t]akovéto převzetí na straně jedné činí nejasný důvod platnosti daného ustanovení a v tomto kontextu může být intenzitou dané nejasnosti založen derogační důvod, na straně druhé může být odůvodněno potřebou systematické úpravy, příp. navázáním dalších ustanovení, jež převzatá ustanovení konkretizují“.

[93] V této věci jde nicméně dle přesvědčení Ministerstva vnitra o první citovaný případ. Důvod uvádění jednotlivých ustanovení je krajně nejasný a sporný. Fakticky zde neexistuje žádný náznak toho, že by OZV měla jednotlivá ustanovení uvádět pouze „pro informaci“ (např. poznámkový aparát odkazující na zákonná ustanovení, který se jinak běžně vyskytuje v jiných obecně závazných vyhláškách). Nelze určit, podle jakého klíče by mělo být rozlišeno, která ustanovení informativní jsou, a která již nikoliv. Snaze obce danou problematiku regulovat „autonomně“ jako celek pak svědčí čl. 4 OZV, který Obecnímu úřadu obce Cebiv v návaznosti na obsah jednotlivých sporných ustanovení zakládá pravomoc „předběžně zakazovat chov zvířat“.

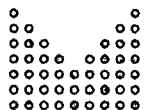
Čl. 1 – Úvodní ustanovení

[94] V čl. 1 OZV obec stanoví: „Na území katastru obce Cebiv a katastru místní části Bezemín lze chovat hospodářská zvířata za předpokladu, že jejich chov nebude negativně zasahovat do kvality životního prostředí a pohodového bydlení v obci.“

[95] Z výše uvedeného ustanovení a *contrario* vyplývá, že nejsou-li uvedené předpoklady splněny, je chov hospodářských zvířat na území obce zakázán.

[96] Ve vztahu k zákazu „negativně zasahovat do kvality životního prostředí“ chovem zvířat Ministerstvo vnitra konstatuje, že tento zákaz platí již dle § 66d odst. 1 písm. c) a § 66d odst. 2 písm. c) zákona o obcích, podle něhož se osoba dopustí přestupku tím, že „naruší životní prostředí v obci“. Pojmy „negativní zásah“ a „narušení“ lze přitom vykládat jako synonyma. I v případě, že by úprava obsažená v čl. 1 OZV měla předmět a cíl odpovídající § 10 písm. c) zákona o obcích (ochrana životního prostředí), s ohledem na jeho totožnost s předmětem a cílem § 66d odst. 1 písm. c) a § 66d odst. 2 písm. c) zákona o obcích se uvedená úprava nachází zcela mimo věcnou působnost obce (§ 10 a 35 zákona o obcích). Neobstojí tedy v druhém kroku testu „čtyř kroků“.

[97] Dále je třeba uvést, že dle § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích platí, že porušení povinnosti stanovené v obecně závazné vyhlášce obce je přestupkem, za který je možné uložit pokutu až do výše 100 000 Kč. Jak konstatoval Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 34/15 (Litvínov, Varnsdorf), na základě uvedené právní úpravy obce stanovením povinnosti v obecně závazných vyhláškách **dotvářejí objektivní stránku blanketní skutkové podstaty** obsažené v zákoně.

[98] Jednou ze základních zásad správního trestání, která je odvoditelná z čl. 39 Listiny základních práv a svobod, je **příkaz na určitost právní úpravy, jejíž porušení má být trestáno** (*nullum crimen sine lege certa*). Na formulaci skutkových podstat jsou kladeny speciální kvalitativní požadavky stran jejich určitosti. Nesrozumitelný nebo neurčitý právní předpis totiž nedává jednotlivci možnost seznat zakázané jednání.¹³ Proto se obecně závazné vyhlášky obcí, které dotvářejí objektivní stránku blanketní skutkové podstaty obsažené v zákoně o některých přestupcích, musí **vyvarovat neurčitých formulací**. Uvedená zásada je trestněprávním specifickým promítnutím obecnějšího principu předvídatelnosti práva, nezbytného pro fungování právního státu.

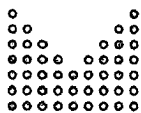
[99] Samotný Ústavní soud sice v obecnosti konstatuje, že od měst a obcí (zejména menších obcí) nelze očekávat, že své právní předpisy budou formulovat ve stejné kvalitě, jakou by měly mít formulace zákonných norem, neboť obce zpravidla nedisponují erudovanými legislativci. Na stranu druhou však setrvale judikuje, že **ani v případě právních předpisů obcí nelze připustit, aby jejich ustanovení byla formulována natolik neurčitě či nesrozumitelně, že by adresát těchto norem nebyl schopen předvídat jejich aplikaci a neměl možnost upravit podle toho své chování** [např. bod 46 nálezu Ústavního soudu ze dne 2. listopadu 2010, sp. zn. Pl. ÚS. 28/09 (Břeclav)].

[100] Ministerstvo vnitra konstatuje, že z vágního zákazu chovu hospodářských zvířat způsobem, který bude „*negativně zasahovat do pohodového bydlení v obci*“, nelze dovodit konkrétní představu obce o tom, co má být oním „pohodovým bydlením v obci“.

[101] Aniž by Ministerstvo vnitra chtělo snižovat význam pojmu „pohoda bydlení“, jde o pojem natolik neurčitý, že není možné, aby byl učiněn součástí blanketní skutkové podstaty přestupku proti pořádku v územní samosprávě, a porušení „pohodového bydlení“ bylo trestáno. S tímto pojmem se lze setkat především ve veřejném stavebním právu,¹⁴ kde se uplatňuje kupříkladu při vyhodnocování

¹³ Srov. komentář k čl. 39 Listiny základních práv a svobod. HUSSEINI, F., BARTOŇ, M., KOKEŠ, M., KOPA, M. a kol. *Listina základních práv a svobod. Komentář*. 1. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2021, dostupné v právním informačním systému beck-online.

¹⁴ Pojem „pohoda bydlení“ rámcově vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. února 2006, č. j. 2 As 44/2005- 116, tak, že „[p]ohodou bydlení nutno rozumět souhm činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení; pohoda bydlení je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací aj.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.; pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhm činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech. Správní orgán při posuzování, zda je v konkrétním případě pohoda bydlení zajištěna, nemůže ovšem zcela abstrahovat ani od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob, kterých se má stavba, jejíž vliv na pohodu bydlení je zkoumán, dotýkat; podmínkou zohlednění těchto subjektivních hledisek ovšem je, že způsob života dotčených osob a jejich z toho plynoucí subjektivní nároky na pohodu bydlení nevybočují v podstatné míře od obecných oprávněně požadovatelných standardů se zohledněním místních zvláštností dané lokality.“

námitek týkajících se imisí,¹⁵ a promítají se do něj výrazná subjektivní hlediska.¹⁶ V praxi jde přitom *de facto* o ekvivalent zákazu místně nepřiměřených imisí ve smyslu § 1013 občanského zákoníku.¹⁷ V každém případě adresát OZV může jen stěží identifikovat a předvídat, jaké jeho jednání spojené s chovem hospodářských zvířat v obci Cebivjiž bude trestáno z důvodu, že „narušilo pohodové bydlení“, a jaké je ještě akceptovatelné.

[102] Ministerstvo vnitra připouští, že skutkové podstaty přestupků v řadě případů pracují s neurčitými právními pojmy (např. porušení nočního klidu, veřejné pohoršení apod.). Jde nicméně o skutkové podstaty přestupků konstruované přímo zákonodárcem s celostátní působností. Na rozdíl od zákonodárce však obce mohou regulovat jen „místní záležitosti“, tedy zcela konkrétně pojmenované místně problematické jevy. Obce nemohou obecně závaznou vyhláškou ve všeobecnosti zakázat „zasahovat do pohody bydlení“ chovem zvířat nebo čímkoliv jiným (stejně tak nelze vyhláškou zakázat kupříkladu všeobecně „rušit veřejný pořádek“, anebo „porušovat dobré mravy“, aniž by bylo obcí blíže specifikováno konkrétní zakázané místně problematické jednání).

[103] Uvedené lze shrnout tak, že obecný zákaz nerušit „pokoje bydlení“ jakožto určité „hodnoty“ lze zcela jistě dovodit i ze zákonné úpravy a má všeobecnou platnost. Jde nicméně o pojem natolik „neurčitý“, že lze jen stěží spojit s trestní (správní) sankcí, a i v případě, že by se tak mělo stát, mohl by tak učinit vzhledem k „všeobecnosti“ dané hodnoty pouze zákonodárce, nikoliv obec.

[104] Ustanovení čl. 1 OZV z výše uvedených důvodů proto Ministerstvo vnitra hodnotí jako rozporné s § 10 a 35 odst. 3 písm. a) ve spojení s § 66d odst. 1 písm. c) a § 66d odst. 2 písm. c) zákona obcí a s čl. 1 odst. 1 Ústavy a čl. 39 Listiny základních práv a svobod.

Čl. 3 odst. 1

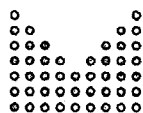
[105] V čl. 3 odst. 1 OZV obec stanoví: „*Chovat jakékoliv zvíře je povoleno (s výjimkou, uvedenou v dalších částech této vyhlášky), pokud chov je v souladu s ostatními předpisy a zákony ČR, neohrožuje čistotu a neobtěžuje obyvatele okolních bytů a domů nad míru přiměřenou poměrům. Zvíře musí být chováno v souladu s ostatními předpisy a zákony ČR.*“

[106] Z citovaného ustanovení předně vyplývá, že obec zakazuje (*argumentum a contrario*) chov jakýchkoliv zvířat, který by byl v rozporu s „*ostatními předpisy a zákony ČR*“. Nelze přitom jednoznačně identifikovat, jaký smysl uvedení tohoto zákazu v OZV má, tj. zda se jedná pouze o informativní a nenormativní část

¹⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. září 2019, č.j. 1 As 329/2018-66, body 41 a 42.

¹⁶ Nejvyšší správní soud zdůraznil subjektivní hledisko pohody bydlení např. v rozsudku ze dne 25. července 2007, č. j. 1 As 1/2007-104

¹⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. dubna 2008, č. j. 9 As 61/2007-51, vymezil kritérium rozhodné pro posouzení, zda došlo, či nedošlo k zásahu do pohody bydlení. Dle výše citovaného rozsudku je rozhodným kritériem pro určení intenzity těchto účinků na okolí tzv. „přípustná míra“, kterou, jak vyplývá z judikatury zejména Nejvyššího soudu, je třeba rozumět míru přípustnou podle právních předpisů včetně ustanovení občanského zákoníku (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. října 2001, sp. zn. 22 Cdo 2929/99).

ustanovení, anebo snahu obce o to, aby porušení jakékoliv právní povinnosti spojené s chovem zvířat na území obce Cebiv bylo současně postihováno jako porušení OZV, což zjevně vykračuje z mezí samostatné působnosti obce (§ 10 a 35 zákona o obcích).

[107] V případě zákazu chovem zvířat ohrožovat „čistotu“ a obtěžovat „obyvatele okolních bytů a domů nad míru přiměřenou poměrům“, jde zjevně o právní úpravu, jejíž předmět a cíl se překrývá (i s přihlédnutím k vyjádření obce) s předmětem a cílem úpravy obsažené v § 1012 a 1013 občanského zákoníku,¹⁸ případně též přestupků upravených v § 66d odst. 1 písm. b) a § 66d odst. 2 písm. b) zákona o obcích¹⁹ a § 5 odst. 1 písm. f) a § 5 odst. 2 písm. b) zákona o některých přestupcích.²⁰

[108] Nadto je třeba uvést, že zákaz „neohrožovat čistotu“ je stanoven natolik široce a neurčitě, že **nelze vůbec identifikovat, jakých míst se má vlastně dotýkat** (zda dokonce i míst na soukromých pozemcích, která nejsou veřejnosti přístupná či alespoň viditelná) a **v čem by ono „ohrožování“ čistoty mělo spočívat**. Uvedené je proto v rozporu s požadavky na jasnost, srozumitelnost, určitost adekvátní interpretovatelnost ustanovení právních předpisů (viz obdobně body 97 až 99 tohoto návrhu).

[109] Ustanovení čl. 3 odst. 1 OZV z výše uvedených důvodů proto Ministerstvo vnitra hodnotí jako rozporné s § 10 a 35 odst. 3 písm. a) ve spojení s § 1012 a 1013 občanského zákoníku, § 66d odst. 1 písm. b) a § 66d odst. 2 písm. b) zákona obcí a § 5 odst. 1 písm. f) a § 5 odst. 2 písm. b) zákona o některých přestupcích, a dále s čl. 1 odst. 1 Ústavy a čl. 39 Listiny základních práv a svobod.

Čl. 3 odst. 2

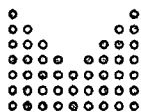
[110] V čl. 3 odst. 2 OZV obec stanoví: „Je zakázáno chovat zvířata uvedená v Čl. 2 odst. 2 a), b) a c) mimo prostory k tomu určené.“

[111] Uvedený zákaz je opět formulován natolik vágně a neurčitě, že je **v jednoznačném rozporu s požadavky na jasnost, srozumitelnost, určitost a adekvátní interpretovatelnost právních předpisů** (viz obdobně body 97 až 99 tohoto návrhu). Z daného zákazu totiž neplyne, kdo nebo co má určovat, že ten který

¹⁸ Dle § 1012 občanského zákoníku platí: „Vlastník má právo se svým vlastnictvím v mezích právního řádu libovolně nakládat a jiné osoby z toho vyloučit. Vlastníku se zakazuje nad míru přiměřenou poměrům závažně rušit práva jiných osob, jakož i vykonávat takové činy, jejichž hlavním účelem je jiné osoby obtěžovat nebo poškodit.“ Dle § 1013 odst. 1 občanského zákoníku pak platí: „Vlastník se zdrží všeho, co působí, že odpad, voda, kouř, prach, plyn, pach, světlo, stín, hluk, otřesy a jiné podobné účinky (imise) vnikají na pozemek jiného vlastníka (souseda) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku; to platí i o vnikání zvířat. Zakazuje se přímo přivádět imise na pozemek jiného vlastníka bez ohledu na míru takových vlivů a na stupeň obtěžování souseda, ledaže se to opírá o zvláštní právní důvod.“

¹⁹ Dle § 66d odst. 1 písm. b) a § 66d odst. 2 písm. b) zákona o obcích platí, že se osoba dopustí přestupku tím, že „neudrží čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, a tím naruší vzhled obce“.

²⁰ Dle § 5 odst. 1 písm. f) a § 5 odst. 2 písm. b) zákona o některých přestupcích platí, že osoba se dopustí přestupku tím, že „znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství“.

prostor bude sloužit k chovu zvířat, a co má tedy být ve svém důsledku podle obce postihováno jako přestupek dle § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích.

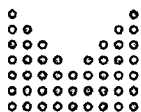
[112] K uvedenému je třeba doplnit, že z hlediska veřejnoprávního určuje způsob užívání stavby povětšinou odpovídající správní akt stavebního úřadu (zpravidla kolaudační rozhodnutí či v minulosti kolaudační souhlas), viz § 230 a násl. nového stavebního zákona. Užívání stavby v souladu s povoleným účelem je kontrolováno stavebními úřady v rámci stavební kontroly (§ 291 a násl. nového stavebního zákona), přičemž stavební úřad může dané (nepovolené či neoprávněné) užívání zakázat. Užívání stavby v rozporu s jejím účelem či povolením podle okolností může naplňovat skutkové podstaty přestupků dle § 301 odst. 1 písm. c) až i) nového stavebního zákona.

[113] Z výše uvedeného vyplývá, že problematiku užívání staveb kogentně a komplexně upravuje nový stavební zákon, přičemž ta je v působnosti státní správy (potažmo výkonem přenesené působnosti) vykonávané stavebními úřady vymezenými v § 30 nového stavebního zákona. Normování dané problematiky v OZV se proto nachází mimo zákonem stanovenou samostatnou působnost obce, tj. je v rozporu s § 10 a 35 zákona o obcích ve spojení s odpovídajícími ustanoveními nového stavebního zákona. K obdobným závěrům dospěl Ústavní soud i v nálezu ze dne 8. června 2010, sp. zn. Pl. ÚS 58/05 (České Velenice).²¹

[114] Pokud by „určenými“ prostory k chovu zvířat měly být myšleny prostory určené soukromoprávní dispozicí vlastníka (typicky v nájemní či pachtovní smlouvě, kde je vymezen účel užívání věci), pak odpovědnostní následky spojené s porušením závazkových právních vztahů vyplývají z občanského zákoníku (případně soukromoprávních smluvních ujednání), přičemž je řeší (na základě žalob) civilní soudy (§ 12 občanského zákoníku a § 7 odst. 1 občanského soudního řádu). Případné úmyslné neoprávněné užívání cizího majetku (třebas i k chovu zvířat) je nadto přestupkem dle § 8 odst. 1 písm. b) a § 8 odst. 2 písm. b) zákona o některých přestupcích, eventuálně může naplňovat dokonce skutkovou podstatu trestného činu neoprávněného užívání cizí věci ve smyslu § 207 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**trestní zákoník**“). Opět lze proto konstatovat, že úprava dané problematiky vůbec nemůže spadat do zákonem vymezené samostatné působnosti obcí.

[115] Ustanovení čl. 3 odst. 2 OZV z výše uvedených důvodů proto Ministerstvo vnitra hodnotí jako rozporné s § 10 a 35 odst. 1 a 3 písm. a) zákona o obcích ve spojení s § 30, § 230 a násl., § 291 a násl. a § 301 odst. 1 písm. c) až i) nového stavebního zákona, § 8 odst. 1 písm. b) a § 8 odst. 2 písm. b) zákona o některých přestupcích, § 207 trestního zákoníku, a dále s čl. 1 odst. 1 Ústavy a čl. 39 Listiny základních práv a svobod.

²¹ V bodě 44 nálezu sp. zn. Pl. ÚS 58/05 (České Velenice) Ústavní soud konstatoval, že není akceptovatelné takové ustanovení OZV, které „omezení či zákazy konstruuje na základě stejných institutů a kritérií vymezených ve stavebněprávních předpisech. Obec v samostatné působnosti a ve formě obecně závazné vyhlášky není oprávněna ukládat uživatelům staveb omezení či zákazy v užívání staveb na základě toho, zda stavba je či není užívána v souladu s kolaudačním rozhodnutím či jiným individuálním právním aktem stanovícím účel a podmínky užívání staveb.“

Čl. 3 odst. 3

[116] V čl. 3 odst. 3 OZV obec stanoví: „Je zakázáno přinášet nebo přivádět či umožnit vstup zvířectvu dle Čl. 2 odst. 2 a) a c) do prostor, kde není dovolen jejich chov a pohyb, jako jsou dětská hřiště, pískoviště, park a další veřejná místa.“

[117] V daném případě je opět na místě konstatovat naprostou vágnost, neurčitost a neuchopitelnost zákazu přinášet, přivádět či umožnit vstup zvířectvu „do prostor, kde není dovolen jejich chov a pohyb“, což může být v zásadě jakékoliv místo, kde uvedené neumožňuje různorodá veřejnoprávní úprava či soukromoprávní dispozice vlastníka nemovité věci. Slova „jako jsou dětská hřiště, pískoviště, park a další veřejná místa“ představují demonstrativní (neuzavřený) výčet možných „zakázaných míst“.

[118] Ministerstvo vnitra v této souvislosti uvádí, že si je vědomo, že obce mohou dle Ústavního soudu zakázat obecně závaznou vyhláškou přivádění zvířat na dětská hřiště, pískoviště, eventuelně i do parku [bod 33 nálezu ze dne 21. října 2010, sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně)]. V případě citovaného ustanovení však z pohledu Ministerstva vnitra není vhodné, aby z obcí neurčitě vymezené množiny všech „veřejných míst“ byla skrze částečnou derogaci vybírána zrovna ta z demonstrativně zmíněných míst, kde by takový zákaz obstál. Obci by takovým „okusováním“ (či „proškrtaváním“) daného ustanovení byla *de facto* vnucována úprava, ke které v této podobě vůli nevyjádřila. To by zřejmě nemuselo být v souladu s rolí Ústavního soudu jako „negativního zákonodárce“.

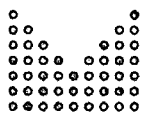
[119] Ustanovení čl. 3 odst. 3 OZV z výše uvedených důvodů proto Ministerstvo vnitra hodnotí jako zjevně rozporné s § 10 a 35 odst. 1 a 3 písm. a) zákona o obcích a čl. 1 odst. 1 Ústavy a čl. 39 Listiny základních práv a svobod.

Čl. 3 odst. 4

[120] V čl. 3 odst. 4 OZV obec stanoví: „V rodinné zástavbě a její bezprostřední blízkosti je chov zvířat povolen za předpokladu, že nedojde ke zhoršení životního prostředí, vzhledu okolí a nedojde k narušení pravidel občanského soužití.“

[121] K vymezení zákazu, který má platit „v rodinné zástavbě“ a „její bezprostřední blízkosti“ je třeba opět poukázat na neurčitost územní působnosti daného zákazu. Obdobnými vágními obraty užívanými v právních předpisech obcí se Ústavní soud již v minulosti zabýval. V nálezu ze dne 2. listopadu 2010, č. j. Pl. ÚS. 28/09 (Břeclav), řešil Ústavní soud stanovení zákazu v „obytné zástavbě“, přičemž konstatoval, že tento pojem není pojmem zákonným a v daném případě jej blíže nedefinuje ani samotná vyhláška. Za této situace Ústavní soud konstatoval, že jde o pojem neurčitý, přičemž vyhláška obce má být „nástrojem, který má co možná nejkonkrétnějším způsobem reagovat na konkrétní poměry v konkrétní obci.“ V aktuálním nálezu ze dne 21. února 2024, sp. zn. Pl. ÚS 49/23 (Velké Hostěradky), se Ústavní soud zabýval obratem „v bezprostřední blízkosti“, který rovněž vyhodnotil jako pro účely právní regulace (vymezení místa, kde lze určitou činnost vykonávat) neurčitý.

[122] Ke stanovení zákazu „zhoršení životního prostředí“ chovem zvířat lze přiměřeně odkázat na právní hodnocení v bodě 96 tohoto návrhu, a v případě zákazu „zhoršení

vzhledu okolí“ na právní hodnocení v bodě 107 tohoto návrhu. Co se týče zákazu narušení „pravidel občanského soužití“, ta řeší § 7 zákona o některých přestupcích, a daná problematika je tak mimo samostatnou působnost obce.

[123] Ustanovení čl. 3 odst. 4 OZV z výše uvedených důvodů proto Ministerstvo vnitra hodnotí jako rozporné s § 10 a 35 odst. 1 a 3 písm. a) zákona o obcích ve spojení s § 1012 a 1013 občanského zákoníku, § 66d odst. 1 písm. b) a § 66d odst. 2 písm. b) zákona obcích a § 5 odst. 1 písm. f) a § 5 odst. 2 písm. b) a § 7 zákona o některých přestupcích, a dále s čl. 1 odst. 1 Ústavy a čl. 39 Listiny základních práv a svobod.

Čl. 3 odst. 5 a 6

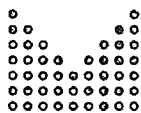
[124] V čl. 3 odst. 5 OZV obec stanoví: „Chov zvířat, podle Čl. 2 odst. 2 písm. a), je v intravilánu obce Cebiv a intravilánu místní části Bezemín a ve vzdálenosti 100 m od vnější hranice intravilánu omezen počtem 20 ks. Jejich chov nesmí narušovat pohodu bydlení obyvatel obce.“ Dle čl. 2 odst. 2 písm. a) OZV přitom má jít o „velká a střední hospodářská zvířata – skot, koně, ovce, kozy, prasata, běžci apod.“

[125] V čl. 3 odst. 6 OZV obec stanoví: „Chov zvířat, podle Čl. 2 odst. 2 b) a c), je v intravilánu obce Cebiv a intravilánu místní části Bezemín a ve vzdálenosti 100 m od vnější hranice intravilánu omezen počtem 100 ks. Jejich chov nesmí narušovat pohodu bydlení obyvatel obce.“ Dle čl. 2 odst. 2 písm. b) a c) přitom má jít o „malá a drobná hospodářská zvířata – hrabavá a vodní drůbež (slepice, krůty, kachny a husy), holubi a králíci“ a „kožešinová zvířata“.

[126] K předmětné regulaci lze nad rámec toho, co bylo vyloženo v části V. A) tohoto návrhu, uvést následující. Přestože Ústavní soud v minulosti v nálezu ze dne 21. října 2008, sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně), připustil možnost stanovení zákazu chovu zvířat na části území obce, uvedené se týkalo zcela specifického případu. Zákaz se totiž dle vyhlášky města Mariánské Lázně měl týkat pouze jeho vnitřního lázeňského území, přičemž šlo *de facto* o opis desítky let existující regulace obsažené v čl. IV. bodu 14 platného statutu lázeňského místa Mariánské Lázně.²² Samotný výskyt hospodářských zvířat přitom byl na daném území zcela jednoznačně v rozporu s jeho specifickým (lázeňským) charakterem a funkcí. Lze proto dovodit, že v dané ojedinělé situaci pouhý chov hospodářských zvířat sám o sobě narušoval místní záležitosti veřejného pořádku.

[127] Tento předpoklad nicméně neplatí obecně. Za běžných podmínek je chov hospodářských zvířat o větším počtu kusů (který je, slovy obce Cebiv „průmyslového“ či „komerčního“ charakteru) zcela standardní činností, která je nadto nedílně spojena s venkovem a jeho charakterem. U této činnosti nelze bez dalšího konstatovat, že narušuje veřejný pořádek nebo snad životní prostředí v obci. To závisí přirozeně na způsobu a výkonu této činnosti v každém konkrétním případě, nikoliv však *a priori* na počtu chovaných kusů zvířat. Přitom platí, že na chov hospodářských zvířat dopadá celá řada zákonných pravidel, která zakazují, aby tato činnost vedla k neodůvodněné újmě druhých, byla v rozporu se zákonem chráněnými

²² Dostupné na: <https://www.mzcr.cz/wp-content/uploads/wepub-upload/files/3/Statut%20LM%20Mari%C3%A1nsk%C3%A1ns%C3%A9%20L%C3%A1zn%C4%9B.pdf>

obecnými zájmy či poškozovala lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem (srov. zejména čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod). Obecná pravidla jsou stanovena v soukromém právu (zejména úprava tzv. sousedských práv a imisí), přičemž ta musí být pro svou subsidiární povahu reflektována i v právu veřejném; speciální pravidla jsou pak obsažena v celé řadě veřejnoprávních norem, zejména pak práva stavebního a práva životního prostředí.

[128] Obec Cebiv přijala regulaci v čl. 3 odst. 5 a 6 OZV proto, aby dle svého vyjádření předcházela budoucím (možným) problémům spojeným s chovem většího počtu zvířat ve svém zastavěném území. Obec pak především projevuje obavy a nedůvěru stran budoucího využití areálu bývalého statku. Jinými slovy řečeno, obec chtěla předmětnou regulaci předejít určité eventualitě, která při chovu hospodářských zvířat sice nastat může, ale také nemusí a za standardní situace, kdy jsou dodržována příslušná zákonná pravidla, **by především ani nastat neměla.**

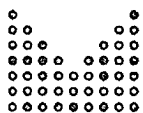
[129] Obec Cebiv tedy zakazuje chov zvířat nad určitý počet kusů ve svém „intravilánu“ a 100 metrů od něj **proto, že jej považuje za tzv. „předpolí“ páchání protiprávního jednání**, resp. činností, které mohou v obci narušovat veřejný pořádek (zápachem, hlukem) či narušovat životní prostředí.

[130] **Za dané situace se nicméně plně uplatní závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 13. června 2017, sp. zn. Pl. ÚS 34/15 (Varnsdorf, Litvínov).** Ústavní soud v předmětném nálezu konstatoval následující:

„Pokud je obecně závaznou vyhláškou zakázáno jednání, které samo o sobě narušit veřejný pořádek nemůže a může být nanejvýš stadiem, které předchází jednání způsobilému veřejný pořádek narušit (tzv. předpolí), jedná se z hlediska vývojových stadií deliktní činnosti o jednání, které je tzv. přípravou k příslušnému deliktu.

*Stanovením zákazu sezení v obecně závazné vyhlášce se tedy, s ohledem na shora uvedené, mezi znaky skutkové podstaty přestupku zahrnuje jednání, které by jinak mohlo být pouhou přípravou k přestupku, resp. předpolím, které teprve vytváří podmínky pro narušení veřejného pořádku. Takové případy, kdy skutková podstata ve svých znacích obsahuje jednání, které je materiálně (fakticky) přípravou, a zákon takové jednání upravuje jako delikt dokonaný, jsou v trestním právu odbornou literaturou označovány jako předčasně dokonané trestné činy (Jelínek, J. a kol. *Trestní právo hmotné*. 1. vydání. Praha: Leges, 2009. s. 268). K takovému povýšení přípravy na dokonaný trestný čin dochází, až pokud jde o jednání natolik škodlivé pro společnost, že je zákonodárce považuje za potřebné uzákonit jako samostatný trestný čin (srov. blíže Šámal, P. a kol. *Trestní právo hmotné*. 7. vyd. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2014, s. 239, a Šámal, P. a kol. *Trestní zákoník*. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2012, s. 276).*

Na rozdíl od zákona č. 40/2009, trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, který trestnost přípravy upravuje, a to jen u zvlášť závažného zločinu a současně jen jestliže to trestní zákoník u příslušného trestného činu výslovně stanoví (ustanovení § 20), však zákon o přestupcích v rámci právní úpravy obecných podmínek odpovědnosti za přestupek trestnost přípravy jako vývojového stadia přestupku vůbec neupravuje. Ani zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, účinný od 1. 7. 2017, (dále jen „nový přestupkový zákon“) v rámci obecných podmínek

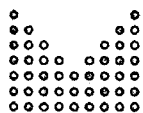
odpovědnosti za přestupek postih přípravy přestupku neupravuje a z vývojových stadií přestupku upravuje až pokus přestupku (ustanovení § 6), který je navíc trestný, jen pokud to zákon u příslušného přestupku výslovně stanoví (ustanovení § 6 odst. 3). Podle důvodové zprávy k novému přestupkovému zákonu neobsahuje tento zákon právní úpravu trestnosti přípravného jednání „vzhledem k povaze přestupků jako protiprávních jednání nižší společenské škodlivosti a typové závažnosti v porovnání s trestnými činy“.

Ve světle shora uvedeného dospěl Ústavní soud k závěru, že **blanketní skutková podstata přestupku obsažená [...] v § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích, ve spojení s § 10 písm. a) zákona o obcích neposkytuje dostatečný zákonný základ tomu, aby mohla prostřednictvím obecně závazné vyhlášky, jakožto podzákonného právního předpisu, vzniknout skutková podstata předčasně dokonaného přestupku fakticky spočívajícího v jednání, které samo o sobě není způsobilé veřejný pořádek narušit a může být jen přípravou k jeho narušení.** Takový rozšiřující výklad § 10 písm. a) zákona o obcích - na základě kterého by obsah podzákonné právní úpravy (obecně závazné vyhlášky) mohl založit trestnost přípravného jednání, kterou právní úprava obecných podmínek odpovědnosti za přestupek v zákoně neobsahuje a není zákonem stanovena ani zvlášť ve vztahu k povinnostem ukládaným obecně závaznou vyhláškou – se dostává do kolize se zásadou zákonnosti, ústavně garantovanou v čl. 2 odst. 3 Ústavy (Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.), čl. 2 odst. 2 Listiny (Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.) a v čl. 4 odst. 1 Listiny (Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.), ze které pro oblast správního trestání vyplývá ústavní princip *nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege* [srov. náleze ze dne 25. 10. 2011 sp. zn. Pl. ÚS 14/09 (N 183/63 SbNU 117; 22/2012 Sb.)].

[...]

Extenzivním výkladem § 10 písm. a) zákona o obcích – na základě kterého by k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku mohly být obecně závaznou vyhláškou ukládány i povinnosti, které však slouží k regulaci místních záležitostí, jež se zabezpečením veřejného pořádku nespojují přímo, ale jsou pouze předpolím pro jeho možné narušení – současně přestává být naplňován požadavek předvídatelnosti práva jako jeden ze základních atributů právního státu podle čl. 1 odst. 1 Ústavy. Z uvedeného požadavku předvídatelnosti práva totiž vyplývá nutnost, aby v takových nikoliv bagatelních případech (za porušení stanovených povinností lze uložit pokutu do výše 30 000 Kč a od 1. 7. 2017 do výše 100 000 Kč) měl adresát dané právní regulace možnost v rozumné míře předvídat trestnost svého jednání a možnost regulovat své chování, resp. předvídat právní důsledky svých činů a přizpůsobit tomu své chování, a to nejen pokud jde o osoby trvale žijící v dané obci, ale o každého, kdo se na jejím takto regulovaném území nachází.“

[131] Ministerstvo vnitra dále poznamenává, že v bodě 27 nálezu ze dne 22. dubna 2008, sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), Ústavní soud sice dovodil, že obec může svou regulaci uplatnit i na činnosti odehrávající se na jiných místech než na veřejných prostranstvích, to však za podmínky „pokud se jejich následky projevují na veřejných prostranstvích nebo pokud jsou způsobilé veřejný pořádek v obci narušit“.

Takový předpoklad však v případě běžných moderních halových chovů hospodářských zvířat obecně dán není, resp. nelze jej presumovat či dovozovat na základě čistě hypotetických obav obce.²³

[132] Za poznámku stojí, že judikatura Ústavního soudu v záležitosti obecně závazných vyhlášek týkajících se „zvířat“ byla v minulosti **analyzována i v právní doktríně**, přičemž ta uvádí: „Je zřejmé, že (ani po změně judikatury) nelze vyhláškou obce například: [...] omezovat počet chovaných kusů zvířat, [...] vymezovat, že určitá zvířata smí být chována pouze v některých (např. okrajových) částech obce, zakládat vyhláškou pravomoc pracovníků úřadu zastavit (odstranit) chov nebo držení zvířat apod.“²⁴

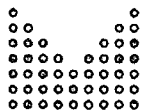
[133] Kromě toho, že uvedenou činnost, jakožto pouhé značně vzdálené „předpolí“ možného protiprávního jednání, **obec vůbec regulovat nemůže**, musí Ministerstvo vnitra konstatovat, že **s ohledem na učiněná zjištění danou regulací považuje i za zřejmý projev ústavně nepřipustné svévole obecní samosprávy**. Jak již bylo několikrát zmíněno, pozornosti Ministerstva vnitra neuniklo, že samotná obec ve svém platném územním plánu vymezuje rozsáhlejší plochy nacházející se v dnešním areálu obchodní společnosti Farma Cebiv, s.r.o. pro využití k zemědělské výrobě, potažmo pro chov hospodářských zvířat, který zde i v minulosti byl.

[134] Z pohledu Ministerstva vnitra je **jen stěží představitelné a obhajitelné, aby obec jednu a tutéž činnost na vymezených plochách vrchnostensky umožnila (a dlouhodobě a neměnně předpokládala) ve svém opatření obecné povahy (územním plánu) a současně ji vrchnostensky zakázala obecně závaznou vyhláškou s odkazem na její možnou budoucí problematičnost (a ve svém důsledku ji pokutovala)**. Pro dosažení obcí sledovaného účelu (usměrnění rozvoje obce a útlumu či vyloučení živočišné výroby na svém území) měla obec zvolit cestu pořízení změny stávajícího územního plánu. Tuto proceduru na újmu práv dotčených osob (vlastníků nemovitých věcí určených pro zemědělskou výrobu) cestou OZV fakticky obešla.

[135] Dle Ministerstva pro místní rozvoj, jehož se Ministerstvo vnitra dotazovalo na to, zda má obec Cebiv možnost zabránit na svém území obnovení živočišné výroby v dřívějších (zchátralých) areálech na svém území změnou územního plánu, jmenované ministerstvo konstatovalo, že jednoznačně ano. **Dle Ministerstva pro místní rozvoj „obec má možnost prostřednictvím územního plánu nebo jeho změny vymezit/určit plochu a v ní stanovit podmínky k vytvoření zcela nového charakteru území nebo k obnově znehodnoceného či zanedbaného území za účelem jeho opětovného využití. Podle definice uvedené v § 2 odst. 1 písm. l) stavebního zákona**

²³ V nálezu ze dne 8. prosince 2010, sp. zn. Pl. ÚS 39/10 (Krupka), Ústavní soud mimo jiné v rámci rozboru pojmu „veřejný pořádek“ citoval významného teoretika správního práva J. Hoetzela, podle kterého „není pochybnosti, že zvláště elastický je pojem veřejného pořádku a že ho má být užíváno s taktem“. V tomto nálezu Ústavní soud mimo jiné dovodil, že „samotný ‚nepřihlášený pobyt‘ veřejný pořádek neohrožuje. K tomu by bylo třeba nastoupení některých dalších kvalifikovaných okolností (není možné tvrdit bez dalšího rozpor s veřejným pořádkem už proto, že i když někde určitá osoba pobývá ‚bez hlášení‘, přesto může dodržovat všechny své zákonné povinnosti, popř. si může svědomitě přebírat poštu na jiném místě, např. v místě svého trvalého pobytu).“

²⁴ Blíže viz MÜLLEROVÁ, H. Obecně závazné vyhlášky obcí v nové judikatuře Ústavního soudu: pohyb zvířat v obci a související otázky. *Správní právo*, 2011, č. 7, s. 399.

se pro tyto účely jedná o plochu přestavby vymezenou v územním plánu ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území. Přijatá změna územního plánu, která vymezí plochu přestavby na území dlouhodobě nevyužívaném a chátrajícím zemědělském areálu (brownfieldu), určí pro tuto plochu jiný účel využití území a stanoví tomuto účelu odpovídající podmínky funkční a prostorové regulace, nepochybně ovlivní budoucí způsob užívání tohoto území, resp. i možnosti rekonstrukce existujících staveb v této ploše z hlediska stanoveného účelu jejich budoucího využití.“

[136] Nad rámec uvedeného pak Ministerstvo vnitra konstatuje, že v územních plánech obcí **se lze setkat i s regulativy stanovujícími pro určité plochy s rozdílným způsobem využití maximální možné počty chovaných hospodářských zvířat.** Byť má Ministerstvo pro místní rozvoj k uvedenému postupu výhrady, resp. má za to, že jde o postup nepřipustný, v judikatuře Nejvyššího správního soudu byl opakovaně arobován, byl-li proporcionální zejména ve vztahu k základnímu právu osob na vlastnictví (čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Zvolené řešení musí být v rámci příslušného opatření obecné povahy odůvodněno a adresáti proti němu mohou brojit (mimo jiné) v rámci správního soudnictví (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 5. dubna 2017, č. j. 67 A 1/2017-47, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. října 2022, sp. zn. 10 As 217/2022-48).

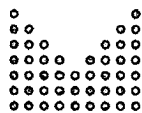
[137] Konečně Ministerstvo vnitra uvádí, že zakazuje-li obec Cebiv v čl. 3 odst. 6 OZV chov kožešinových zvířat, pak zcela opomíjí, že zákaz jejich chovu vyplývá již z § 5 odst. 7 zákona o ochraně zvířat proti týrání. Obecně závaznou vyhláškou nelze normovat to, co již zákonodárce jednou explicitně zakázal, neboť v takovém případě jde z pohledu Ministerstva vnitra o záležitost celorepublikového významu (tj. záležitost absolutně nespádající do samostatné působnosti obce).

[138] Ustanovení čl. 3 odst. 5 a 6 OZV z výše uvedených důvodů proto Ministerstvo vnitra hodnotí jako rozporné s § 10 a 35 zákona o obcích, § 5 odst. 7 zákona na ochranu zvířat proti týrání a dále s čl. 1 odst. 1 (rozpor s principem předvídatelnosti práva a zákazem svévole při uplatňování veřejné moci) a čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 a 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Čl. 4 – Zvláštní ustanovení

[139] V čl. 4 OZV obec stanoví: „Obecní úřad může předběžně zakázat chov zvířat, jestliže jeho chovem popř. pobytem v obci dojde ke zřejmému zásahu do pokojného stavu, zejména narušení občanského soužití a bezpečnosti (§ 5 občanského zákoníku) a ke zhoršení životního prostředí s negativními vlivy na kvalitu bydlení v obci.“

[140] Ministerstvo vnitra předně konstatuje, že ustanovení § 5 starého občanského zákoníku, podle něhož platilo, že „[d]ošlo-li ke zřejmému zásahu do pokojného stavu, lze se domáhat ochrany u příslušného orgánu státní správy“ a že „[t]en může předběžně zásah zakázat nebo uložit, aby byl obnoven předešlý stav“, bylo s účinností od 1. ledna 2014 zrušeno. Dřívější ochranu poskytovanou orgány státní správy nahradila ochrana soudní – prostřednictvím posesorních žalob (ochrana před rušením držby a ochrana před vypuzením z držby, viz § 1003 a 1007 občanského zákoníku a § 176 a násl. občanského soudního řádu).

[141] Obce **nemají možnost přijímat v obecně závazných vyhláškách ustanovení, která zakládají jejím orgánům rozhodovací pravomoc v individuálních případech** (např. rozhodování o předběžných zákazech). V nález ze dne 27. července 2021, sp. zn. Pl. ÚS 7/21 (Heřmanův Městec), v této souvislosti Ústavní soud konstatoval:

„Čl. 104 odst. 3 Ústavy umožňuje chování jednotlivců regulovat podzákonným právním předpisem, což znamená, že obecné pravidlo chování má být stanoveno přímo obecně závaznou vyhláškou. Čl. 104 odst. 3 Ústavy však neumožňuje zastupitelstvům územních samosprávných celků, aby obecně závaznou vyhláškou nějakému subjektu zakotvily pravomoc vydávat akt, který má po materiální stránce povahu správního rozhodnutí nebo opatření obecné povahy. Vydávání správního rozhodnutí či opatření obecné povahy je totiž způsob výkonu veřejné moci odlišný od vydávání obecně závazných vyhlášek, a způsob výkonu veřejné moci lze podle čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny stanovit jen v zákoně, nikoli však obecně závaznou vyhláškou.“

[142] **Ustanovení čl. 4 OZV z výše uvedených důvodů proto Ministerstvo vnitra hodnotí jako rozporné s čl. 2 odst. 3 a čl. 104 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.**

Čl. 5 – Sankce

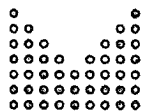
[143] V **čl. 5 OZV** obec stanoví: *„Obec může za porušení této vyhlášky uložit pokutu dle § 66d zákona o obcích.“*

[144] V § 66d zákona o obcích jsou vymezeny některé přestupky na úseku obecní samosprávy, které projednává obecní úřad, a pokuty, jež za ně lze uložit (v závislosti na tom kterém přestupku do 500 000 Kč či do 200 000 Kč). Porušení povinnosti stanovené obecně závaznou vyhláškou je však přestupkem dle § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích, za který lze uložit pokutu až do 100 000 Kč.

[145] Ústavní soud v nález ze 22. dubna 2008, sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), konstatoval, že *„[o]bec nemá zmocnění ke tvorbě samostatných skutkových podstat přestupků, je jen oprávněna za zákonem daných předpokladů ukládat určité povinnosti“*. Stejně tak obec nemá oprávnění v obecně závazných vyhláškách stanovovat sankce (např. pokuty) za porušení uložených povinností, a to ani odkazem na pokuty stanovené některým zákonným ustanovením. Trest za přestupek může stanovit s ohledem na čl. 39 Listiny základních práv a svobod jen zákon, nikoliv podzákonný právní předpis, jakým je OZV.

[146] **Ustanovení čl. 5 OZV z výše uvedených důvodů proto Ministerstvo vnitra hodnotí jako rozporné s § 10 a 35 odst. 1 a 3 písm. a) zákona o obcích ve spojení s § 66d zákona o obcích a § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích, a dále čl. 104 odst. 3 Ústavy a čl. 39 Listiny základních práv a svobod.**

[147] Nad rámec shora uvedeného Ministerstvo vnitra konstatuje, že ustanovení **čl. 2 OZV** z jeho pohledu nemá samo o sobě normativní povahu (tu získává až ve spojení s dalšími ustanoveními OZV), neboť obsahuje pouhé legální definice a vymezení osobní působnosti OZV. Proto zákonnost čl. 2 OZV Ministerstvo vnitra samostatně nehodnotilo. Jelikož Ministerstvo vnitra napadá všechna ustanovení

normativní povahy obsažená v OZV a navrhuje jejich zrušení, **navrhuje s odkazem na princip *cessante ratione legis, cessat lex ipsa* ke zrušení též čl. 2 OZV** [viz bod 42 nálezu Ústavního soudu ze dne 8. prosince 2010, sp. zn. Pl. ÚS 39/10 (Krupka), či bod 21 nálezu Ústavního soudu ze dne 21. února 2024, sp. zn. Pl. ÚS 49/23 (Velké Hostěrádky)].

VI. Vypořádání námitek, které obec Cebiv uplatnila ve vztahu k Ministerstvem vnitra provedenému právnímu hodnocení věci v řízení o rozkladu

Námítka obce Cebiv:

[148] Obec Cebiv ve svém rozkladu uvedla, že cílem regulace obsažené v OZV je úprava podmínek „*velkochovu hospodářských zvířat v intravilánu obce*“. Obec doslovně tvrdila, že „*míra rozšíření tohoto průmyslového chovu zvířat je v Obci značná a významně ovlivňuje a zasahuje do života obyvatel Obce*“. Dále tvrdila, že se nejedná výlučně o problematiku průmyslového chovu zvířat, neboť podobné intenzity dosahují i nekomerční chovy zvířat v obci. Jakkoliv se do určité míry obci dařilo konflikty vzniklé s chovem většího počtu zvířat řešit sousedskou domluvou, obec čelí stále zvyšujícím se tlakům ze strany chovatelů zvířat (nejen komerčních) na rozšiřování chovu v intravilánu obce.

[149] Předmětná tvrzení obec v rámci svých vyjádření opakovaně vyzdvihovala, ovšem Ministerstvo vnitra se s nimi vypořádalo tak, že je označuje za nepodložená.

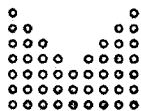
[150] Dle obce Cebiv dále Ministerstvo vnitra dochází k nesprávnému a neúplnému závěru, pokud v rozhodnutí pracuje pouze se zjištěním, že se v jižní části obce nachází rozsáhlý areál zemědělské výroby a že se obec svým venkovským charakterem nijak nevymyká a neodlišuje od ostatních obcí. To dle účastníka řízení není pravda, neboť řada jiných obcí v okolí je skutečně typicky zemědělských, obec však má ve svém centru zámek a přilehlou historickou náves. Charakter obce je tedy jiný. S nadměrným chovem v intravilánu jsou spojeny zásadní negativní efekty – zvýšená doprava, hluk a pachové imise.

[151] Účastník řízení dále zdůrazňuje, že „*[p]rávě specifický charakter a způsob rozšíření chovu hospodářských zvířat ovšem Obec považuje za podstatnou okolnost při právním posouzení zákonnosti a ústavnosti přijaté OZV*“.

Stanovisko Ministerstva vnitra

[152] Ministerstvo vnitra předně poznamenává, že **není pravdou, že cílem OZV je regulovat pouze „velkochovy“ v zastavěném území obce**, jak tvrdí účastník řízení. Převážný obsah OZV upravuje obecná pravidla (podmínky) chovu všech hospodářských (a v některých případech i „nehospodářských“²⁵) zvířat na území celé obce (tj. platí i pro „drobné chovatele“ a mimo „intravilán“), srov. ustanovení čl. 1, 2, čl. 3 odst. 1 až 4, čl. 4 a 5 OZV. Na „velkochovy“ zvířat dopadají jen ustanovení čl. 3 odst. 5 a 6 OZV, která stanovují maximální počty chovaných zvířat v „intravilánu“ obce a 100 m od něj.

²⁵ Viz čl. 3 odst. 1 a 4 OZV.

[153] Pokud účastník řízení v rámci rozkladu zcela nově tvrdí, že míra rozšíření průmyslového (i nekomerčního) chovu hospodářských zvířat v obci je značná a významně ovlivňuje a zasahuje do života obyvatel obce, **pak je toto tvrzení ve zjevném rozporu s vyjádřením obce Cebiv ze dne 15. prosince 2023, č. j. Cebiv/1188/23**, kde je doslovně uváděno:

„Za posledních 30 let došlo k útlumu, resp. úplnému zrušení všech velkochovů a celkově i zemědělského charakteru obce a obec jako taková, se chce v budoucnu věnovat především rozvoji turistického průmyslu v obci.“

„Obec se touto vyhláškou snaží předejít budoucím problémům a jasně deklarovat podmínky, za jakých je možné v případě, kdy to nereguluje jiný zákon, provozovat komerční chov hospodářských zvířat.“

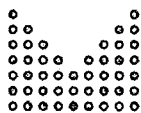
[154] Nové tvrzení obce se v tomto kontextu **jeví jako naprosto účelové a nevěrohodné**. Ostatně účastník řízení ani v rámci svého rozkladu toto své tvrzení ničím nedokládá. Z dřívějších vyjádření obce vyplývá, že OZV nereaguje na nějaké aktuálně existující problémy, ale **má působit do budoucna, tj. preventivně zabránit průmyslovým či komerčním chovům hospodářských zvířat (velkochovům) na území obce**. Obec ostatně zmiňuje, že jde o reakci na zvyšující se tlaky na tento chov v intravilánu obce.

[155] Co se týče tvrzení, že obec Cebiv od ostatních obcí odlišuje to, že je na jejím území zámek a historická náves, pak obec zjevně opomíjí, že i v bezprostředně sousedících obcích se historické zámky a návsi vyskytují – a vedle nich i zemědělské či výrobní objekty –, srov. namátkou sousední obce Trpísty, Krukanice či Horní Kozolupy (Slavice). Obec Cebiv se přitom nachází jednoznačně v oblasti, která je rurálního charakteru, a kde se zemědělská výroba standardně (v určité míře) vyskytuje, což ostatně potvrzují i vlastní vyjádření obce, případě i odůvodnění podaného rozkladu.

[156] Ministerstvo vnitra zdůrazňuje, že v žádném případě nezpochybňuje samosprávu obce Cebiv v tom smyslu, že by nemohla usměrňovat rozvoj svého území žádoucím směrem. K tomuto účelu nicméně slouží jiné, pro tyto účely zákonem stanovené, nástroje, především nástroje územního plánování, jak bylo vysvětleno výše. Obecně závaznými vyhláškami lze regulovat pouze činnosti, které jsou samy o sobě (a ze své podstaty) v místních poměrech škodlivé, resp. narušují veřejný pořádek, čistotu, ochranu veřejné zeleně či životního prostředí, tzn. nejsou pouhým „předpolím“ uvedeného.

Námítka obce Cebiv:

[157] Obec Cebiv namítá, že právě její specifické místní podmínky mohou ve světle nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně) odůvodňovat přijetí vyhlášky za účelem regulace chovu zvířat na území obce. Pokud ovšem tyto podmínky nebyly Ministerstvem vnitra v řízení dostatečně zjištěny a následně zohledněny, nemohlo dojít ani k řádnému posouzení věci.

[158] Dle obce Cebiv OZV sledovaný cíl regulace nadměrného chovu v zastavěných plochách obce nelze naplnit žádným jiným právním nástrojem vyplývajícím z jakéhokoliv právního předpisu.

[159] Zmiňuje, že v obci se nachází stará zástavba, z níž velká část byla v minulosti zkolaudovaná jako „zemědělské stavby“, přičemž jde např. i o poměrně početné bývalé či současné stodoly, ve kterých lze bez větších komplikací chovat hospodářská zvířata za předpokladu, že pro ně budou tyto stavby uzpůsobeny. V těchto případech dle obce Cebiv již nelze regulace početnějšího chovu dosáhnout v individuálních případech ve stavebním řízení. Podobně není tato problematika řešena ani územním plánováním, neboť např. v územním plánu obce není možné detailně řešit problematiku umísťování velkochovů.

[160] Ani veterinární zákon nebo zákon na ochranu zvířat proti týrání nijak neupravuje maximální možný počet hospodářských zvířat v zastavěném území obce, a to ani v jejich prováděcích vyhláškách. Tímto způsobem jsou stanoveny pouze základní podmínky pro chov a péči o hospodářská zvířata, ovšem tyto předpisy nijak neupravují nadměrný chov, který by zasahoval do „pohodového bydlení“ obyvatel obce.

[161] Takovou úpravu lze dle obce Cebiv nalézt jen v občanském zákoníku, ovšem pouze ve velmi omezené míře, zejména ve vztahu k takzvaným imisím. Nad to se účastník řízení domnívá, že ani nástroji v podobě posesorních anebo negatorních žalob nelze dostatečně efektivně dosáhnout sledovaného cíle; to vše tím spíše, že náklady na taková řešení jsou mnohdy extrémní a zatěžovaly by primárně obyvatele obce.

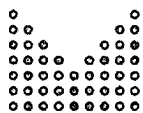
[162] Dle názoru obce v daném místě nelze dosáhnout žádoucího stavu chování adresátů OZV jiným způsobem. OZV nemá za cíl nahradit jakoukoliv právní normu, ale reaguje naopak na nedostatečné legislativní nástroje a normy právního řádu.

[163] Dle obce není OZV v kolizi se zákonnou úpravou, a naopak je tímto způsobem vyplněna mezera, neboť žádný zákonný nebo podzákonný předpis nereguluje nadměrně rozšířený velkochov hospodářských zvířat na území územního samosprávného celku, který významně zasahuje do života obyvatel, čímž dochází k narušení veřejného pořádku, pohody bydlení a částečně též k zásahům do životního prostředí v obci.

[164] Dle obce je OZV reakcí na specificky místní podmínky, které zákonná úprava nijak nereguluje, a je v souladu s § 10 zákona o obcích. OZV je též dle obce proporcionální, neboť regulace velkochovů se dotýká jen zastavěného území obce.

Stanovisko Ministerstva vnitra:

[165] Za účelem obhajoby čl. 3 odst. 5 a 6 OZV se obec Cebiv odkazuje na nález sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně). Jak již Ministerstvo vnitra vyložilo výše, předmětný nález se týkal zcela specifické situace chovu zvířat ve vnitřním lázeňském území města Mariánské Lázně. Místní poměry, specifika a okolnosti přijetí této regulace ve jmenovaném městě tedy nejsou se situací v obci Cebiv vůbec srovnatelné.

[166] Nadto obec Cebiv opomíjí, že judikatura Ústavního soudu prochází v průběhu času genezí, a je ji třeba aplikovat jako celek a ve vzájemných souvislostech. Ministerstvo vnitra cituje především nálezný Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 34/15 (Varnsdorf, Litvínov), který se věnuje tzv. „předpolí“ jednání, které může eventuálně narušit veřejný pořádek. **Obecně závaznou vyhláškou lze regulovat pouze ty činnosti, jež mohou samy o sobě narušit veřejný pořádek v obci, resp. nemohou regulovat ty činnosti, které jej bez přistoupení další okolnosti narušovat nemohou.**

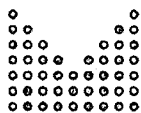
[167] **Samotný chov zvířat o určitém počtu kusů ve standardní obci sám o sobě veřejný pořádek narušit nemůže. Nejde o a priori společensky škodlivou činnost.** Negativní důsledky způsobuje až konkrétní způsob výkonu této činnosti, který bude obtěžovat okolí v důsledku nepřijetí příslušných opatření k zabránění imisí spojených s chovem. Uvedené přitom platí nejen pro „velkochovy hospodářských zvířat“, ale pro jakoukoliv výrobní a provozní činnost, která může potencionálně obtěžovat okolí, např. provoz truhláren, cukrovarů, autodílen, skladů dřeva a uhelných skladů, provoz bioplynových stanic, větrných či fotovoltaických elektráren apod.

[168] Ministerstvo vnitra upozorňuje na úskalí příliš extenzivního výkladu § 10 zákona o obcích. Logikou obce Cebiv by bylo možné obecně závaznou vyhláškou zakázat z důvodu **potencionálního** narušování veřejného pořádku nebo životního prostředí i uvedené provozní a výrobní činnosti (případně je co do rozsahu omezovat), ačkoliv samy o sobě nejsou problematické – pouze je v nich obsažena „eventualita“ výskytu pro okolí obtěžujících imisí. **Aprobace takové pravomoci obecní samosprávy by přitom mohla mít v praxi nedozírné důsledky**, jelikož by obcím umožňovala obcházet standardní nástroje, které mají pro usměrnění rozvoje svého území k dispozici (územní plány, regulační plány, stavební uzávěry, účastenství v řízeních podle stavebního zákona apod.), obzvláště v případech, kdy by na území obce měl být z jejího pohledu realizován určitý „kontroverznější“ záměr, který by však byl jinak v souladu se všemi právními předpisy i územně plánovací dokumentací obce.

[169] Ministerstvo vnitra souhlasí s účastníkem řízení v tom směru, že právní předpisy nenormují, jaký počet chovaných hospodářských zvířat je či není přípustný, nýbrž vlastní podmínky daného chovu.²⁶ To nicméně nepředstavuje „mezeru v zákoně“, kterou by bylo možné vyplňovat obecní normotvorbou, ale jde o logický důsledek toho, že daná okolnost (počet kusů chovaných zvířat) není **sama o sobě** z hlediska zásahů do práv jiných osob či do veřejných statků a zájmů podstatná. Mimořádně obtěžující pro okolí může být chov i jen jednoho hospodářského zvířete (např. prasete), je-li prováděn nevhodným způsobem či na nevhodném místě. Naopak, je-li při velkochovu hospodářských zvířat postupováno řádně a v souladu se zákonem, včetně § 1013 občanského zákoníku, neměl by i „velkochov“ sám o sobě kohokoliv v nepřiměřené míře obtěžovat.

[170] Účastník řízení uznává, že na chov hospodářských zvířat dopadá úprava sousedských práv obsažená v občanském zákoníku, zejména pak § 1013 odst. 1 věta

²⁶ Na počty chovaných zvířat (např. počty kusů „dobytčích jednotek“) jsou navázány nicméně některé zákonné povinnosti, především pak na úseku práva životního prostředí, např. provádění posuzování vlivu na životní prostředí ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů.

první občanského zákoníku, podle níž platí, že „[v]lastník se zdrží všeho, co působí, že odpad, voda, kouř, prach, plyn, pach, světlo, stín, hluk, ořesy a jiné podobné účinky (imise) vnikají na pozemek jiného vlastníka (souseda) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku; to platí i o vnikání zvířat.“ **Citovaná norma obsahuje obecně závazné pravidlo chování a je kogentní a absolutní povahy (působí erga omnes), viz § 976 a 978 občanského zákoníku. Platí samozřejmě i pro chovatele zvířat (bez ohledu na jejich počet), přičemž právně významným obtěžováním (imisí) může být i takové obtěžování, které sice nepřekračuje limity stanovené obecně závazným právním předpisem, ale **překračuje míru obvyklou v daném místě**, a to s přihlédnutím k obvyklé míře obtěžování dané v jiných obdobných místech.²⁷**

[171] Z pohledu účastníka řízení je nicméně daná právní úprava nedostatečná, a to například z důvodu jím tvrzené problematické efektivity soudní ochrany. S tímto konstatováním Ministerstvo vnitra nesouhlasí, neboť zákonná úprava je projevem respektu a proporcionality ve vztahu k základnímu právu na ochranu vlastnictví, a s tím související potřeby přihlížet k individuálním okolnostem každého jednotlivého případu. Omezení výkonu vlastnického práva v rámci právní normy je přípustné především v situaci, kdy dochází ke zneužívání vlastnického práva na újmu druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy, potažmo pokud by jeho výkon měl poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem (čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod).

[172] Co se soudní ochrany týče, ta je v daném kontextu na místě, neboť ne ve všech případech porušování práva je žádoucí, aby ve věci ingerovaly orgány veřejné správy, a to například z důvodu svého odborně užšího (specializovaného) zaměření ve srovnání s obecnými soudy. Nutno přitom poznamenat, že kromě negatorní a posesorní žaloby může civilní soud na návrh prozatímně upravit poměry účastníků předběžným opatřením (§ 74 a násl. občanského soudního řádu), což efektivitu soudní ochrany nepochybně posiluje.

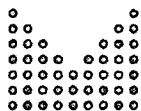
[173] Ústavní soud v již zmiňovaném nálezu sp. zn. Pl. ÚS 34/15 (Varnsdorf, Litvínov) podrobně vylíčil, proč obce nemohou v rámci svých obecně závazných vyhlášek stanovovat zákazy, které v kontextu s blanketní skutkovou podstatou přestupku obsaženou v § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích vytvářejí „předčasné dokonané“ správní delikty. Jde o vytvoření právní fikce spočívající v tom, že čin, který je materiálně (fakticky) přípravou nebo pokusem, zákon právně kriminalizuje jako delikt dokonaný.²⁸ To je však vyhrazeno pro společensky nejzávažnější a nejškodlivější činnosti, přičemž § 10 zákona o obcích, ani jeho extenzivní výklad, uvedené obcím neumožňuje.

VII. Závěr

[174] **Na základě výše uvedených právních a skutkových okolností Ministerstvo vnitra shledalo obecně závaznou vyhlášku obce Cebiv č. 2/2023, o chovu**

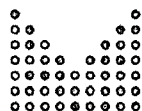
²⁷ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. srpna 2007, sp. zn. 22 Cdo 2808/2007.

²⁸ Srov. např. JELÍNEK, Jiří. *Trestní právo. Obecná část. Zvláštní část*. 2. vyd. Praha: Leges, 2010, s. 269.

a držení hospodářských zvířat na území obce Cebiv, jako celek v rozporu s čl. 1 odst. 1 a čl. 104 odst. 1 a 3 Ústavy a § 10 a 35 zákona o obcích, neboť se obec při jejím vydávání pohybovala mimo zákonem vymezenou věcnou působnost (jednala *ultra vires*), úprava v ní obsažená je nadto v rozporu s obecným ústavním principem proporcionality a v čl. 3 odst. 5 a 6 OZV současně v rozporu s čl. 11 odst. 1 a čl. 26 odst. 1 ve spojení s čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. V případě jednotlivých ustanovení vyhlášky pak byly identifikovány následující nezákonnosti, potažmo protiústavnosti:

- ustanovení čl. 1 OZV je rozporné s § 10 a 35 odst. 3 písm. a) ve spojení s § 66d odst. 1 písm. c) a § 66d odst. 2 písm. c) zákona obcí a z důvodu své neurčitosti též s čl. 1 odst. 1 Ústavy a čl. 39 Listiny základních práv a svobod,
- ustanovení čl. 3 odst. 1 OZV je rozporné s § 10 a 35 odst. 3 písm. a) zákona o obcích ve spojení s § 1012 a 1013 občanského zákoníku, § 66d odst. 1 písm. b) a § 66d odst. 2 písm. b) zákona obcí a § 5 odst. 1 písm. f) a § 5 odst. 2 písm. b) zákona o některých přestupcích, a dále z důvodu své neurčitosti s čl. 1 odst. 1 Ústavy a čl. 39 Listiny základních práv a svobod,
- ustanovení čl. 3 odst. 2 OZV je rozporné s § 10 a 35 odst. 1 a 3 písm. a) zákona o obcích ve spojení s § 30, § 230 a násl., § 291 a násl. a § 301 odst. 1 písm. c) až i) nového stavebního zákona, § 8 odst. 1 písm. b) a § 8 odst. 2 písm. b) zákona o některých přestupcích, § 207 trestního zákoníku, a dále z důvodu své neurčitosti s čl. 1 odst. 1 Ústavy a čl. 39 Listiny základních práv a svobod,
- ustanovení čl. 3 odst. 3 OZV je zjevně rozporné s § 10 a 35 odst. 1 a 3 písm. a) zákona o obcích a z důvodu své neurčitosti s čl. 1 odst. 1 Ústavy a čl. 39 Listiny základních práv a svobod,
- ustanovení čl. 3 odst. 4 OZV je rozporné s § 10 a 35 odst. 1 a 3 písm. a) zákona o obcích ve spojení s § 1012 a 1013 občanského zákoníku, § 66d odst. 1 písm. b) a § 66d odst. 2 písm. b) zákona obcí a § 5 odst. 1 písm. f) a § 5 odst. 2 písm. b) a § 7 zákona o některých přestupcích, a dále z důvodů své neurčitosti s čl. 1 odst. 1 Ústavy a čl. 39 Listiny základních práv a svobod,
- ustanovení čl. 3 odst. 5 a 6 OZV je rozporné s § 10 a 35 zákona o obcích, § 5 odst. 7 zákona na ochranu zvířat proti týrání a dále s čl. 1 odst. 1 (rozpor s principem předvídatelnosti práva a zákazem svévole při uplatňování veřejné moci) a čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 a 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod,
- ustanovení čl. 4 OZV je rozporné s čl. 2 odst. 3 a čl. 104 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a
- ustanovení čl. 5 OZV je rozporné s § 10 a 35 odst. 1 a 3 písm. a) ve spojení s § 66d zákona o obcích a § 4 odst. 2 zákona o některých přestupcích, a dále s čl. 104 odst. 3 Ústavy a čl. 39 Listiny základních práv a svobod.

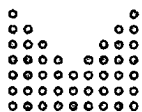
MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

[175] Z důvodů výše uvedených Ministerstvo vnitra navrhuje, aby Ústavní soud vydal tento

nález:

Obecně závazná vyhláška obce Cebiv č. 2/2023, o chovu a držení hospodářských zvířat na území obce Cebiv, se ruší dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

Mgr. Bc. Vít Rakušan
1. místopředseda vlády
a ministr vnitra

Seznam příloh k podanému návrhu Ministerstva vnitra:

1. Pověření k zastupování a provedení úkonů v řízení před Ústavním soudem
2. Obecně závazná vyhláška obce Cebiv č. 2/2023, o chovu a držení hospodářských zvířat na území obce Cebiv
3. Informace (metadata) ze Sbírky právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů k OZV
4. Vyžádání vyjádření a podkladů od obce Cebiv k regulaci obsažené v OZV ze dne 13. listopadu 2023, č. j. MV-168719-2/ODK-2023 a č. j. MV-47843-8/ODK-2023
5. Vyjádření obce Cebiv ze dne 15. prosince 2023, č. j. Cebiv/1188/23
6. Vyžádání doplňujících vysvětlení k důvodům a okolnostem přijetí OZV ze dne 1. února 2024, č. j. MV-47843-14/ODK-2023 a MV-168719-8/ODK-2023
7. Vyjádření obce Cebiv ze dne 13. února 2024, č. j. Cebiv/140/24
8. Výzva Ministerstva vnitra ke zjednání nápravy OZV ze dne 22. července 2024, č. j. MV-47843-18/ODK-2023
9. Doručenska k výzvě ke zjednání nápravy
10. Oznámení obce Cebiv o neschválení zrušení OZV ze dne 30. října 2024, č. j. Cebiv/1097/24
11. Rozhodnutí Ministerstva vnitra o pozastavení účinnosti OZV ze dne 10. prosince 2024, č. j. MV-47843-28/ODK-2023
12. Doručenska k rozhodnutí o pozastavení účinnosti OZV
13. Rozklad obce Cebiv proti rozhodnutí Ministerstva vnitra o pozastavení účinnosti OZV
14. Doplnění podrobnějšího odůvodnění rozkladu obce Cebiv
15. Rozhodnutí ministra vnitra o zamítnutí rozkladu ze dne 2. dubna 2025, č. j. MV-17623-3/SO-2025, s vyznačenou doložkou nabytí právní moci
16. Zveřejněná informace o zasedání Zastupitelstva obce Cebiv dne 3. července 2023
17. Zápis z 5. zasedání Zastupitelstva obce Cebiv v roce 2023, jež se konalo dne 3. července 2023
18. Územní plán obce Cebiv – hlavní výkres
19. Územní plán obce Cebiv – textová část
20. Zpráva o uplatňování územního plánu obce Cebiv v uplynulém období z února 2016
21. Zpráva o uplatňování územního plánu obce Cebiv v období 2016–2020 z listopadu 2021
22. Návrh změny územního plánu obce Cebiv z listopadu 2022 – hlavní výkres
23. Návrh změny územního plánu obce Cebiv z listopadu 2022 – textová část
24. Výpis z obchodního rejstříku k obchodní společnosti Farma Cebiv, s.r.o.